

**Campylobacter en
pollastres**

**El conflicte amb el
Consejo, en vies de solució**

**Atenció ambulatoria
de mascotes**

L'AIAC reconegut

TARGETA VISA COLEGIO DE VETERINARIO

*Al Grup Banc Popular sabem que la seva
professió és molt important.*

Per això hem creat la

**TARGETA VISA COLEGIO
DE VETERINARIOS**

exclusivament per a vostè.

*Identificativa d'una professió tan
important com la seva en dues
versions **CLÀSSIC i OR.***

AMB AVANTATGES EXCEPCIONALS

Pot domiciliar el pagament en el seu banc habitual, comissió gratuïta el primer any. Assegurança de accidents de fins a 100 milions en la versió Or. Responsabilitat limitada en cas de pèrdua o robatori. Descompte en hotels i companyies de lloguer de cotxes. Reposició immediata en cas de pèrdua o robatori.

**PREGUNTI EN QUALSEVOL DE LES NOSTRES
SUCURSALS O TRUQUI AL TELÈFON
902 301 000**

GRUPO BANCO POPULAR

sumari

AIAC: el llarg camí cap el reconeixement 4

Campylobacter en pollastres 10

Reunió amb representants del Consejo 16

Entrevista a Pere Sardà, del sindicat de Veterinaris de Catalunya (SVC) 18

Comitè de clíniques de petits animals 19

Apropem - Borsa de treball 22

Atenció ambulatoria de mascotes a la ciutat 27

Mort de sobte 31

editorial

RECONeixEMENT DE L'AIAC!!!

Amb l'anterior número de setembre gairebé a punt d'entrar a impremta vam rebre la notícia, i tant sols ho vam poder esmentar de passada a l'editorial en un afegitó de darrera hora: després d'una cursa de relleus amb obstacles en un circuit que ha durat gairebé 15 anys, finalment hem aconseguit el que era just: el reconeixement per part de la Generalitat de Catalunya de l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia (AIAC) com a Registre General d'Animals de Companyia.

Ja era hora!, diran molts, però no podem oblidar l'esforç de molts de nosaltres que han anat insistint com la famosa "gota Malaia", per què aquest arribés a ser realitat. Des de l'inici del projecte gràcies a l'aleshores president del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC), Francesc Florit, fins la darrera empenta donada per l'actual degà del COVB, Francesc Monné, i el seu equip de govern. Recordem també com l'anterior Junta va estar a punt d'aconseguir aquesta fita, però a darrera hora la idea va caure com un castell de cartes, i no va ser possible. La nova Junta va agafar el testimoni de la cursa i posant tota la il·lusió, va fer una darrera esprintada per passar la ratlla de meta amb el pit i el cap ben alt.

ENHORABONA A TOTS, VETERINARIS! Cal que en felicitem per què és gràcies a tots aquells que van iniciar els primers passos administratius i a tots aquells que amb la seva feina a la clínica diària van apostar per un projecte comú, solidari i eficaç, que a la fi l'AIAC ha estat reconegut com es mereixia.

Felicitats a tots!

REVISTA DEL COL·LEGI OFICIAL DE
VETERINARIS DE BARCELONA I TARRAGONA
Nº 56 • OCTUBRE 2001

REDACCIÓ I COORDINACIÓ:

Consell de Redacció: Junta COVB
Francesc Monné, Joan Mesà, Pilar Gurría, Albert Sordé,
Montse Pérez, Teresa Rigau, Ana Avellaneda, Manel
Giménez, Fernando Royo, Antonio Ballester, Sílvia Serdà
Edició: David Quesada
EDITA: Col·legi de Veterinaris de Barcelona
Av. República Argentina, 21-25 • 08023 Barcelona •
Tel. 93 211 24 66 • Fax: 93 212 12 08
e-mail: covb@covb.es • http://www.covb.es

DISSENY, IMPRESSIÓ I DISTRIBUCIÓ:

Editorial MIC. Campanillas, 26
24008 León • Tel. 987 27 27 27
Fax: 987 27 16 18
E-mail: mic@editorialmic.com

PUBLICITAT: Editorial MIC. Tel. 987 27 27 27

Dipòsit Legal: B-43.999-96
Exemplar gratuït per als col·legiats

AIAC: el llarg camí cap el reconeixement

David Quesada

A finals d'agost el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca reconeixia per fi el Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) com a entitat gestora de l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia (AIAC). Culinava d'aquesta forma un llarg procés, encetat des del mateix moment de la creació de l'Arxiu l'any 1987, per aconseguir que l'Administració donés carta d'oficialitat a un projecte pioner a l'Estat espanyol, el qual, amb més de 250.000 animals enregistrats, ha demostrat plenament la seva solidesa i eficàcia.

Per celebrar aquesta fita, hem volgut donar un cop d'ull al passat, el present i el futur de l'AIAC. I per fer-ho, res millor que entrevistar a qui va ser l'*alma mater* del projecte, el Dr. Francesc Florit, i a l'actual responsable dels temes d'identificació en el CCVC, Sílvia Serdà.

Entrevista al Dr. Francesc Florit, president d'AVEPA i impulsor de l'AIAC

“AL VETERINARI LI HA COSTAT CREURE EN LA IDENTIFICACIÓ”

Pregunta: Quan i com va sorgir l'AIAC?

Resposta: Va ser durant la meua presidència del CCVC, del 1987 al 1991. En aquella època el Consell es trobava en una situació de precarietat econòmica, i com a president em vaig sentir en l'obligació de trobar alguna cosa que donés a la institució prou solvència com per poder tirar endavant projectes. Cal recordar també que jo procedia d'un sector de la professió, la clínica de petits animals, totalment aliè al que fins aleshores havia predominat al si del Col·legi, com el dels veteri-

naris titulars i al servei de l'Administració. La meua aportació, doncs, només podia estar en consonància amb allò que jo coneixia.

A finals dels anys vuitanta ja s'havia començat a posar en pràctica la identificació animal, però només a nivell de societats canines, clubs de raça i criadors, i sense cap control sobre els sistemes emprats, basats en els tatuatges. Vaig pensar que havia arribat el moment que els clínics de petits animals oferíssim un servei “tangible” a la societat, col·laborant d'una forma decisiva en el

“Amb l'AIAC, havia arribat el moment que els clínics de petits animals oferíssim un servei “tangible” a la societat, col·laborant d'una forma decisiva en el control sanitari”

control sanitari. Amb això es podia aconseguir un major prestigi per a la professió, un compromís de servei amb la societat, una justificació més a l'existència del Consell i per últim, podia ajudar a finançar les activitats d'aquest. Encara que amb una certa incredulitat al principi, vaig tenir la sort de comptar amb tot el recolzament dels membres del Consell a la meua proposta de crear una base de dades d'identificació d'animals de companyia.

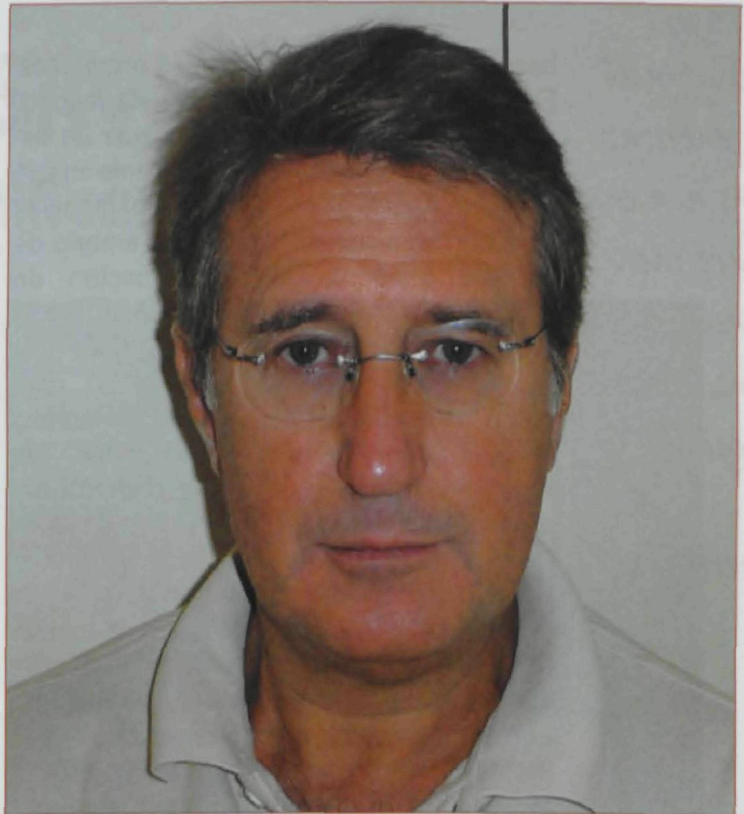
Va costar molt tirar endavant el projecte?

Va ser una feina molt personal i "casolana", no exempta de dificultats i de certa incomprensió per part de la mateixa professió. Perquè en aquella època ningú no valorava la identificació com a tema veterinari; fins i tot els veterinaris de petits animals consideraven la qüestió com quelcom secundari, purament comercial i no científic.

Per altra banda, encara que crear una base de dades és des del punt de vista tècnic una tasca senzilla, el que va costar moltíssim va ser posar d'acord la gent. Jo, que sóc una persona més aviat tranquil·la, si alguna vegada he passat nits sense dormir ha estat per culpa del tema de la identificació, de les guerres comercials, el conflicte d'interessos i les pressions patides al voltant de la qüestió. Ens han acusat moltes vegades d'haver-nos venut a determinades marques comercials. Vaig estar a punt de llençar la tovallola més d'un cop, i si no ho vaig fer va ser per no donar peu a la gent que pensés que tenia raó en aquelles acusacions.

Tant important com crear un arxiu d'identificació animal a Catalunya va ser estendre aquest concepte pioner a la resta de l'Estat...

Èrem conscients que calia anar més lluny i impulsar la idea a tot Espanya, perquè només uns arxius compatibles des del punt de vista tecnològic i amb la cobertura més àmplia possible podien ser realment eficaços. Com que el CCVC no pot ultrapassar les seves atribucions fora de Catalunya, vam anar al Consejo General de Colegios Veterinarios de España (CGCVE), proposant que el Consejo es fes càrrec del projecte a la resta de l'Estat i que ens deixés a nosaltres la gestió a Catalunya. Es van mostrar d'acord, però al cap de quatre dies havien registrat una base de dades idèntica a la nostra. Llavors no vaig

tenir més remei que adreçar-me a l'Associació Espanyola de Veterinaris Especialistes en Petits Animals (AVEPA). Després de vèncer també certes recances, vam arribar a un acord pel qual l'Associació donaria a la resta de l'Estat el servei proporcionat per l'AIAC, mentre no es creessin noves bases de dades a nivell autonòmic. Apart de la crisi amb el CGCVE, va sorgir un altre problema. Quan va aparèixer a Europa el microxip, nosaltres no ens hi vam mostrar al principi massa favorables, perquè ja teníem prou desenvolupat el sistema d'identificació mitjançant el tatuatge, una tecnologia que consideràvem senzilla, visible i que, al menys al nostre país, funcionava. Llavors, les marques comercials promotores del microxip van impulsar la creació d'una base de dades a Madrid amb tota l'aurèola de la modernitat. Com que teníem aquell neguit per què les bases de dades fossin tecnològicament compatibles arreu l'Estat, finalment no vam tenir més remei que obrir l'AIAC als microxips.

Quina va ser la teua aportació ja com a president d'AVEPA?

Quan vaig arribar a la presidència d'AVEPA, el març de 1993, hi havia a Espanya quatre

"Fins i tot els veterinaris de petits animals consideraven la identificació com una qüestió secundària, purament comercial i no científica"

"L'Administració s'ha entestat fins ara en confondre identificació amb cens, moltes vegades de forma interessada"

bases de dades descoordinades entre elles. El primer que vaig fer és reunir als responsables de tots els arxius i consensuar un sistema que permetés compartir informació alhora que cada base de dades mantenia la seva confidencialitat. Això va ser l'embrió de la Red Española de Identificación de Animales de Compañía (REIAC), coordinada des d'AVEPA.

Quan vam començar les negociacions amb l'Administració per què l'AIAC fos reconegut com l'arxiu oficial d'identificació de Catalunya?

Des de la seva mateixa posada en marxa. Nosaltres proposàvem als ajuntaments i la Generalitat una eina de control sanitari pràctica i general; la nostra era l'única base de dades que realment podia funcionar, per què comptava amb el recolzament de tota la professió veterinària i per tant era un projecte sòlid. La societat canina, per exemple, tenia aleshores un arxiu amb 1.500 gossos identificats, però tots de pura raça, per la qual cosa no es podia considerar un instrument útil per a la resta de la societat. Recordo moltes converses amb el doctor Cuervo de l'Ajuntament de Barcelona, posteriorment responsable de tot l'operatiu sanitari durant els Jocs Olímpics, on li posava en evidència la nul·la utilitat d'un cens municipal d'animals amb xifres ridícules de control i recaptació, i li proposava de fer el cens gratuït i aprofitar aquesta circumstància per identificar els animals. Però la veritat és que no ens feien cas, davant nostre tot eren bones paraules però en realitat crec que ens titllaven de "grillats".

Per què creus que ha trigat tant en arribar el reconeixement per part de la Generalitat?

Per què l'Administració s'ha entestat fins ara en confondre identificació amb cens, moltes vegades de forma interessada. El cens municipal d'animals de companyia hauria de ser una eina que tingués una finalitat primordial de control sanitari, però molts ajuntaments l'han interpretat i utilitzat com un instrument exclusiu de recaptació d'impostos, i per això no ha funcionat davant el rebuig dels propietaris de mascotes. No és estrany que en aquestes circumstàncies les

corporacions locals hagin pressionat durant tot aquest temps la Generalitat per què condicionés el reconeixement de l'AIAC a un accés lliure i indiscriminat per part dels ajuntaments a la informació que conté. Recordo una conversa amb l'anterior president del COVB i els responsables del DARP, en la qual havíem pràcticament pactat el contingut del decret sobre identificació, i quan tot estava punt per la signatura els serveis jurídics de la Generalitat van tirar enrera el text, per què asseguraven que si els ajuntaments els demanaven les dades les hi haurien de donar. Evidentment ens hi vam oposar i la qüestió va paraitzar-se un cop més. Per això vull felicitar l'actual Junta del COVB per la perseverança que ha mostrat en la consecució d'un acord final amb l'Administració, encara que és trist que ho haguem de celebrar catorze anys després del que hauria estat lògic.

Què ha de significar el reconeixement de l'AIAC per part de la Generalitat?

En principi no ha de canviar res en el funcionament de l'arxiu. En aquests moments ja estem col·laborant amb l'Administració, i sempre i quan aquesta no modifiqui les condicions per controlar la informació de la base de dades, és a dir, no en faci un ús abusiu, la col·laboració es mantindrà.

En la pràctica diària del veterinarí clínic, la identificació s'ha convertit en un fet normal entre els propietaris de mascotes?

Al començament era el propi veterinarí qui veia amb perjudici la identificació, per què, encara que significués una font addicional d'ingressos per a la clínica, hi havia la creença que identificar equivalia a poc menys que "xivar" les dades del propietari a l'Administració. Tampoc els tires i arronses comercials i tecnològics sobre l'homologació dels sistemes d'identificació va contribuir a difondre-hi confiança entre els professionals. No va ser fins que es van adonar de la utilitat i solidesa dels arxius d'identificació que els veterinaris hi van creure de debò en el tema i van començar a transmetre aquest convenciment a llurs clients. Avui en dia és el mateix propietari qui demana amb tota naturalitat que identifiquin la seva mascota.

"Avui en dia és el mateix propietari qui demana amb tota naturalitat que identifiquin la seva mascota"

Entrevista a **Sílvia Serdà,** **responsable d'identificació en el CCVC**

Pregunta. En l'anterior entrevista, el Dr. Florit ens ha parlat de les dificultats per què l'Administració reconegués l'AIAC tal com està organitzat. Quines han estat les gestions que ha fet l'actual Junta per què això canviés?

Resposta. Per mi era clar que la Generalitat tard o d'hora acabaria reconeixent l'AIAC, perquè és l'únic arxiu d'animals de companyia a Catalunya que funciona de debò, que disposa d'una base de dades àmplia i fiable i que està controlat pels veterinaris. El problema era que l'Administració volia disposar de les dades de l'AIAC per alguna cosa més que no fos la localització d'un animal i del seu propietari en cas de pèrdua o accident, com ara la recaptació d'impostos. Per altra banda, és probable que durant tot aquest temps nosaltres tampoc no hem estat prou convincts a l'hora d'explicar com i perquè funciona l'Arxiu. Per això jo crec que el factor decisiu en el tram final de la negociació ha estat el fet que ambdues parts hem entès finalment que l'AIAC és una eina molt bona si s'utilitza de forma correcta, és a dir, amb l'objectiu que animals i propietaris puguin ser localitzats en cas de pèrdua, accident o abandonament.

Des que t'has fet càrrec de la identificació animal en el CCVC, quins canvis s'han introduït en el funcionament de l'AIAC?

El primer que ens vam plantejar va ser que no podíem demanar el reconeixement sense que l'Arxiu oferís un servei complet. Per això el primer objectiu va ser que l'AIAC funcionés les 24 hores mitjançant un número 902. Crec que la Generalitat també ha valorat en el seu reconeixement el gran esforç econòmic i d'organització que ha suposat la posada en marxa d'aquest servei de 24 hores complementari del tradicional en horari d'oficina.

Un altre avanç ha estat el conveni subscrit amb la Diputació de Barcelona, mitjançant el qual, en els municipis adherits l'AIAC facilita a un veterinari o un policia municipal deguda-

ment acreditats les dades del propietari en el cas de localització d'un animal perdut o accidentat.

Finalment, hem redissenyat la cartilla sanitària de gossos i gats, separant la identificació de l'animal del que és el control del seu estat sanitari pròpiament dit. El fet que l'anterior document confongués els dos conceptes plantejava una sèrie d'inconvenients, per exemple en els casos d'animals procedents de l'estranger que ja disposaven de la seva documentació, o d'animals les primeres vacunes dels quals s'havien enregistrat en cartilles proporcionades per marques comercials, a les quals s'afegien després la cartilla oficial del CCVC per la vacuna de la ràbia i la cartilla sanitària i d'identificació; o fins i tot casos d'animals procedents de criadors amb un document provisional... Encara que a la llarga t'hi acostumaves, el sistema era força caòtic.

Per a dissenyar el nou document vam buscar el màxim consens entre els veterinaris clínics. Vam crear un comitè de clínics, es va informar del procés d'elaboració per mitjà de la revista i la llista de correu electrònic del Col·legi i de reunions monogràfiques, es van comparar models d'altres països per saber quina informació hi incorporaven, etc. Per

"No podíem demanar el reconeixement sense que l'Arxiu oferís un servei complet. Per això el primer objectiu va ser que l'AIAC funcionés les 24 hores"

"La nova cartilla sanitària potser tingui encara deficiències i sigui millorable, però ha estat fruit de l'esforç i les aportacions de molts veterinaris"

altra banda, vam negociar amb Veterindústria que a partir del gener d'enguany cap laboratori no fes més cartilles publicitàries, per potenciar l'ús de la cartilla sanitària oficial. El nou document potser tingui encara deficiències i sigui millorable, però ha estat fruit de l'esforç i les aportacions de molts veterinaris. Amb el nou sistema l'animal pot conservar qualsevol documentació sanitària que tingui prèviament encara que es procedeixi a una nova identificació, per canvi de propietari o modificació en les dades d'aquest.

L'any 1999 es va produir un salt qualitatiu i quantitatiu en la gestió de l'AIAC quan el Consell va centralitzar la venda dels microxips. A què va ser degut aquest canvi?

L'objectiu d'aquesta decisió va ser circumscriure la identificació exclusivament a l'àmbit veterinari. D'aquesta forma s'aconseguia que no hi hagués gent aliena a la professió (per exemple criadors) que es dediquessin a identificar mitjançant microxips o tatuatges que després no es poguessin controlar. Quan es va dur a terme aquesta "centralització" es va convidar a tots els veterinaris que tenien encara estocs de microxips a què els donessin d'alta a l'AIAC. A partir d'aleshores, cap microxip que no hagi estat proporcionat per l'Arxiu resta al marge de la base de dades. No es tracta de fiscalitzar l'acte d'identificació, sinó de promoure un sistema basat en una documentació única i reconeguda per tots els veterinaris que sigui realment eficaç a l'hora d'aconseguir l'objectiu bàsic de l'AIAC, que és

la localització dels animals i de llurs propietaris en cas de pèrdua, accident, robatori o abandonament. Això no significa que un veterinari no pugui aconseguir microxips homologats al marge de l'AIAC, encara que si després els vol incorporar a la base de dades haurà de pagar un preu diferent.

Des de la teva experiència com a veterinària clínica, quina creus que és l'actitud del propietari envers la identificació?

Penso que en la mesura que els veterinaris ens creguem que l'AIAC funciona bé i que està donant un bon servei, podrem transmetre aquesta seguretat als nostres clients i convèncer-los de la necessitat d'identificar llurs mascotes. Jo mateixa, abans de ficar-m'hi en la qüestió, tenia una opinió diferent, per què havia patit les mancances del sistema, i reconeixia que aquest a vegades fallava. Ara, però, conec com funciona l'Arxiu i sóc conscient dels esforços que s'han fet i s'estan fent per millorar-lo. I m'adono que a vegades les errades són alienes al propi sistema i rauen en coses tan bàsiques, per exemple, com que el propietari no s'ha preocupat d'actualitzar les seves dades personals. Per això crec en la validesa de l'Arxiu i el defenc a capa i espasa.

Per la meua pròpia experiència, puc afirmar que són molts pocs els propietaris que, quan s'acaba la pauta de vacunació de llurs cadells i gatets i els recomano identificar-los, s'hi neguen. I si ho fessin per motius econòmics, seria capaç de dir-los que m'ho paguessin a terminis.

Tens correu electrònic?

Vols compartir informació amb els col·legues de la professió?

APUNTA'T A COVB-LIST

El Fòrum de discussió per als veterinaris col·legiats de Barcelona i Tarragona
Experiències clíniques, aspectes professionals, inquietuds, temes diversos...

Si t'interessa, envia un missatge a:

covb-list-subscribe@yahoogroups.com

identificant-te com a col·legiat

(nom i numero de col·legiat).

ANIMA'T I PARTICIPA!!!

La GENERALITAT atorga la Creu de Sant Jordi al COVB

El Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona és una de les 45 personalitats i institucions del món de la cultura, la ciència i la política que han estat guardonades enguany amb la Creu de Sant Jordi, una distinció que atorga cada any la Generalitat de Catalunya per reconèixer les persones naturals o jurídiques que pels seus mèrits han prestat serveis destacats a Catalunya en la defensa de la seva identitat o, més generalment, en el pla civí i cultural.

"Aquest és un guardó per a tots els veterinaris, no sols de Barcelona, sinó de tota Catalunya", ha declarat el degà del COVB, Francesc Monné, en conèixer la notícia. "El que fan i el que representen els Col·legis professionals són l'emanació de l'esforç de cada un de llurs membres. En una època plena de reptes i dificultats derivades de la preocupació per la salut alimentària, on a vegades la figura del veterinari no ha estat prou valorada, la concessió de la Creu de Sant Jordi significa un clar reconeixement a la nostra aportació en favor del benestar de la societat".

Des de la seva creació l'any 1982, la Creu de Sant Jordi ha estat concedida a 688 personalitats i 191 entitats. Entre els guardonats d'enguany figuren també el reconegut cardióleg Valentí Fuster, la política Eulàlia Vintró i l'actor i autor teatral Joan Borràs.

Campylobacter en pollastres

Albert Canals i Rosell

Veterinari del Departament de Sanitat i Seguretat Social. Generalitat de Catalunya.

El *Campylobacter* s'ha convertit en una de les causes més freqüents de gastroenteritis bacterianes, només superat per la *Salmonella*. Tanmateix, fins a finals dels anys 60 no es va començar a valorar la seva importància, principalment per la dificultat en el seu aïllament, per la poca gravetat de les seves manifestacions clíniques i per la seva presència esporàdica i no presentar brots epidèmics. En els anys 70 es va descriure com agent causal de gastroenteritis en l'home i avui dia s'ha convertit en una de les causes més freqüents de diarrees d'origen bacterià, amb nivells d'incidència semblants a la *Salmonella*. Afecta, sobretot, als nens de curta edat, amb un període d'incubació que oscil·la entre 2 i 5 dies. Com la malaltia no és greu, la declaració d'aquesta toxiinfecció és molt baixa i està infravalorada. Apareix en casos esporàdics i afecta una única persona cada vegada, al contrari que la *Salmonella*, que apareix en els brots epidèmics (familiars o comunitaris), amb molts afectats.

Característiques microbiològiques

Les espècies més comunes que s'han identificat del *Campylobacter* són *C. jejuni*, *C. coli* i *C. Lari*, si bé *C. jejuni* origina el 90-95 % de les gastroenteritis bacterianes. El *Campylobacter* és un bacteri termòfil (creix bé a temperatures de 42-43°C). Aquesta característica ha d'utilitzar-se en els medis de cultiu selectius pel seu creixement. Aquests medis de cultiu han de ser rics en nutrients i amb una atmosfera pobre en oxigen i rics en CO₂ (microaerofília), i amb antibiòtics afegits per inhibir la flora acompanyant (Enriquiment). Ha de incubar-se entre 24-48 hores. A partir del creixement obtingut, i en funció de la temperatura d'incubació, és possible diferenciar l'espècie del *Campylobacter* (48 hores més).

Reservoris i vies de transmissió

El reservori del *Campylobacter* és el tub digestiu d'un gran nombre d'animals de sang calenta, principalment les aus, present com sapròfit i també com patògen entèric ocasional. La majoria de les infeccions s'originen per consum d'aliments d'origen ani-

mal, sobretot la carn de pollastre i altres aus. Altres aliments implicats són les carns vermelles, despulles, mol·luscs, llet i formatges no pasteuritzats i aigües no clorades. La transmissió de la malaltia es produeix principalment per contaminacions creuades entre els aliments, on els manipuladors d'aliments, amb les seves pràctiques higièniques, tenen una importància fonamental. La transmissió pels manipuladors (portadors) és poc freqüent, ja que en l'home, el *Campylobacter* és un hoste transitori, i per tant, una font poc important d'infecció. El microorganisme s'elimina pel tractament tèrmic (cocció). No sobreviu a les cuines domèstiques ni als tractaments culinaris tradicionals.

La dosis d'infecció del *Campylobacter* és baixa si la comparem amb la *Salmonella*. S'ha demostrat experimentalment que entre 500 - 800 cèl·lules microbianes són suficients per instaurar la malaltia; i que per sota de 100 cèl·lules la malaltia no es desenvolupa. Aquestes diferències es deuen a variacions del pH del suc gàstric de l'hoste i del tipus d'aliment consumit. La llet i aliments greixosos permeten salvar la barrera àcida de l'estómac i produir la infecció de forma més fàcil.

"Com que la malaltia provocada per *Campylobacter* no és greu, la declaració d'aquesta toxiinfecció és molt baixa i està infravalorada"

Està demostrat que la carn de pollastre és sens dubte, la font d'infecció més important. Diferents estudis epidemiològics han establert que entre el 50 - 70 % de les infeccions esporàdiques d'origen alimentari per *Campylobacter* es deuen al consum o manipulació de la carn de pollastre poc feta (per contaminació d'aquestes carns amb altres aliments, per contaminació amb les superfícies de contacte o les superfícies de tall utilitzades). El que no està del tot clar és la font d'infecció principal.

Se sap que la majoria de les explotacions avícoles d'engreix estan infectades amb *C. jejuni*. Els llits, pinso i aigua no clorada han estat vinculats com vehicles d'introducció i transmissió de la infecció. Les gàbies, roba, mans i calçat del personal de les explotacions avícoles també poden ser vies d'entrada del microorganisme. Altres fonts podrien ser els animals domèstics o salvatges al voltant de l'explotació. Una vegada ha entrat en l'explotació, el *Campylobacter* es disemina i colonitza l'intestí dels pollastres d'engreix (entre 14 y 49 dies d'edat). La majoria d'aquests pollastres aniran a l'escorxador pel seu sacrifici, i és en aquest transport de la granja a l'escorxador, degut al contacte directe entre ells, on augmenta fins a 1000 vegades el grau de contaminació superficial de aquests animals, sobretot per llurs femtes. A l'escorxador, durant el procés de fanegat, es contaminen la majoria dels equips i de les eines, així com les superfícies de contacte i maquinàries. Uns estudis publicats el juny del 2001 pel Departament d'Agricultura dels Estats Units han desvelat que la superfície de l'ou fèrtil en el moment de la eclosió seria un dels vehicles principals de transmissió del *Campylobacter* en les explotacions avícoles.

Epidemiologia

A Catalunya, la Vigilància Epidemiològica de determinades malalties transmissibles utilitza el Sistema de Notificació Microbiològica de Catalunya (SNMC), que funciona des de 1993, i que depèn de la Direcció General de Salut Pública del Departament Sanitat i Seguretat Social. A la taula nº 1 es poden veure els casos declarats a Catalunya del *Campylobacter* i altres patògens entèrics. Com qualsevol sistema de vigilància, l'objectiu principal és proporcionar als serveis de Salut Pública informació respecte a determinades malalties de naturalesa infecciosa, per així poder tenir un control adequat sobre elles. És una informació setmanal, per mitjà del Butlle-

Pollastres vius en arribar a l'escorxador procedents de la granja.

ti Epidemiològic de Catalunya (BEC). A nivell Estatal, utilitzem les dades del Sistema de Informació Microbiològica (SIM), del Àrea de Vigilància de Salut Pública, del Centro Nacional de Epidemiología del Instituto de Salud Carlos III (MISACO). A la taula nº 2 es reflecteixen els casos declarats de *Campylobacter* en 1999 i 2000, comparats amb els casos d'altres patògens entèrics. Entre tots els casos declarats de *Campylobacter spp.* i de *Salmonella spp.*, sumen el 80 % de les notificacions d'enteritis per part dels hospitals de Catalunya. Trobem una incidència molt alta de *C. jejuni*, només superada per casos declarats de *Salmonella spp.* (suma de totes les Salmonelles entèriques). A nivell Estatal les notificacions microbiològiques són molt semblants a les trobades a Catalunya. La incidència del *Campylobacter spp.* és molt alta, sobretot la de *C. jejuni*, només superat també per les notificacions de *Salmonella spp.* (suma de totes les Salmonelles entèriques). De totes maneres, el sistema SIM Estatal només pot considerar reals les dades de les Comunitats Autònomes de Canàries, Aragó, Catalunya, Navarra i el País Basc. La Comunitat Autònoma de Madrid va notificar al SIM 12 casos en 1999 i 1 cas en 2000 de *C. jejuni*. Això es deu a la falta de notificacions per part dels hospitals o per la falta d'anàlisis dels casos clínics entèrics als hospitals.

Si mirem ara els brots epidèmics declarats a Catalunya durant 1997, 1998 i 1999, veiem uns resultats totalment diferents als anteriors:

Resultats

Hem comentat anteriorment que la carn de

	Nº Casos 1999	%	Nº Casos 2000	%
<i>Campylobacter jejuni</i>	2.061	28.3	2589	32.6
<i>Campylobacter spp.</i>	569	7.8	479	6.0
<i>Salmonellas spp.</i>	3.588	49.2	3.663	46.1
<i>E. coli verotoxigenic</i>	1	0.0	3	0.0
<i>Yersinia Enterocolítica</i>	24	0.3	30	0.4
Total Enteritis	7.289	100	7.952	100

Font: Butlletí Epidemiològic Catalunya (B.E.C.)

TAULA Nº 1. Notificacions Microbiològiques a Catalunya durant 1999 i 2000 (SNMC)

	Nº Casos 1999	Nº Casos 2000
<i>Campylobacter jejuni</i>	4.102	5.103
<i>Campylobacter spp.</i>	1.089	1.039
<i>Salmonella spp.</i>	6.640	6.069
<i>E. coli verotoxigenic</i>	1	9
<i>Yersinia Enterocolítica</i>	360	409
Total Enteritis	12.51	12.915

Font: Boletín Epidemiológico Nacional (B.E.N.). Centro Nacional de Epidemiología

TAULA Nº 2. Notificacions Microbiològiques a Espanya durant 1999 i 2000 (SIM)

pollastre és la font d'infecció més important de *Campylobacter*. Des del punt de vista de les anàlisis dels aliments, a Catalunya es fan unes actuacions de vigilància sobre els aliments que es consumeixen, per identificar i valorar el risc que la presència de determinats agents microbians (anomenats perills) poden suposar per la salut i el benestar de la població. La Direcció General de Salut Pública del Departament de Sanitat, dins dels Programes de Protecció de la Salut, té en marxa, entre d'altres, el Programa de Vigilància i Seguretat dels Aliments a Catalunya (PVSAC), que funciona des de 1996, per garantir la seguretat dels aliments. No resolen situacions de perill puntuals i estan pensats per mantenir una vigilància i control d'aquests

perills al llarg del temps. També s'han trobat resultats d'anàlisis dels aliments de la Comunitat Autònoma del País Basc amb resultats literalment contraris als trobats a Catalunya. Després de veure aquests resultats, aquest any hem fet unes analítiques en un escorxador frigorífic d'aviram de la província de Barcelona. Les mostres recollides van ser majoritàriament elaborats de pollastre (salsitxes, botifarra i hamburgueses). També es van agafar mostres de carn de pollastre, carn d'indi i productes carnis de pollastre (croquetes i canelons). Les mostres van ser analitzades per un laboratori privat. Totes les mostres han donat resultat negatiu a la presència del *Campylobacter* en aquests aliments.

"Entre el 50-70% de les infeccions esporàdiques d'origen alimentari per *Campylobacter* es deuen al consum o manipulació de la carn de pollastre poc feta"

	Brots Totals	Brots TIA	Agents Coneguts	Salmonella	Campylobacter
Brots Epidèmics 1.997	201	100 50%	61 Brots	54 90 %	0
Brots Epidèmics 1.998	184	120 65 %	80 Brots	72 90 %	0
Brots Epidèmics 1.999	224	136 60 %	96 Brots	90 94 %	2 (1.4%)

Font: Butlletí Epidemiològic de Catalunya. (BEC)

Catalunya

RESULTATS DEL PVSAC 1997 - 2000

- Perills: *C. jejuni*
  - Aliments Analitzats: 20
  - Mostres Totals Realitzades: 807 (Laboratoris del Departament Sanitat)
  - Mostres d'aus: 175 (21.7 %) Carn de pollastre i Elaborats
  - Mostres Positives: 4 (0.5 %) (de les Totals)
  - Mostres de Carn Fresca Pollastre Refrigerades: 123 (2 Positives)
  - Mostres d'Hamburgueses de Bovi Refrigerades: 56 (2 Positives)
- (Font: Direcció General Salut Pública. Departament Sanitat. Generalitat Catalunya)

País Basc

RESULTATS DEL PROGRAMA DE SEGURETAT MICROBIOLÒGICA (1998)

- Mostres Totals: 567
  - Mostres d'aus: 196 (35%) (Laboratoris Oficials)
  - Perills: *C. jejuni*, *C. coli*, *C. lari*, *Salmonella spp.*
  - Contaminació per *Salmonella spp.*: 34 %
  - Prevalença del *Campylobacter spp.*: 66 % (les tres espècies trobades)
  - En el 80 % de les Mostres s'han trobat un o els dos patògens.
- (Font: Departamento Sanidad. Seguridad Biológica. Gobierno Vasco).

Incidència de *campylobacter* en un escorxador d'aus de Catalunya

- Perill: *Campylobacter spp.*
  - Aliments Analitzats:
    - Elaborats d'au (Hamburguesa, Salsetxa, botifarra)
    - Carn de Pollastre, Carn d'Indiot,
    - Productes Càrnis d'au (Croquetes, Canelons)
  - Mostres Totals Analitzades: 63
  - Mostres Positives: 0
- (Font: Escorxador d'Aviram MORÉ S.A.; Serveis Veterinaris).

Prevenició i mesures de control

Amb tots aquests resultats, podem arribar a dues conclusions bàsiques: per una banda, les altes notificacions microbiològiques que es reben dels hospitals, tant a Catalunya com a la

Cadena de sacrifici de pollastres

resta de l'Estat, una situació semblant a la d'altres països com Suïssa, Anglaterra, Estats Units, Austràlia, Canadà i Japó. L'altre aspecte a tenir en compte gira en torn a les analítiques fetes en els aliments. En les anàlisis oficials del programa PVSAC i anàlisis fetes a l'escorxador, els resultats són molt negatius en la seva majoria. Només en el País Basc els resultats estan en consonància amb la bibliografia mundial, indicant una alta contaminació en la carn de pollastre i derivats per part de *Campylobacter spp.* Una possible causa seria la conservació de les mostres en fred a l'escorxador i el temps que poden arribar a trigar des que les mostres se les emporta el laboratori fins que es processen (conservació en fred també!!). Aquest procés és bàsic pel desenvolupament del *Campylobacter*, ja que el microorganisme no suporta la congelació, i la refrigeració fa disminuir molt la seva concentració en l'aliment. Una altra situació que fa pensar són les dificultats tècniques per aïllar aquest microorganisme, ja que exigeix uns medis selectius (Skirrow), una necessitat de microaerofília i determinades temperatures per al seu creixement. També hem de tenir en compte que el trobem en pocs aliments, i en aquells on el trobem hi està en baixa concentració.

La mesures de control que podríem prendre per fer disminuir la incidència del *Campylobacter spp.* podrien ser les següents: canals de pollastre a 4°C; no trencar la cadena del fred; establir un mètode oficial o de referència per l'aïllament del *Campylobacter*; vigilància i control dels establiments alimentaris que elaboren, manipulen i distribueixen aliments (fomentar e impulsar els Sistemes d'Anàlisis de Perills i Punts de Control Crítics, APPCC); educació sanitària dels manipu-

"Molts dels casos d'infecció es produeixen en el domicili particular, sobretot al coure aliments en el microones, per no quedar cuits en la seva totalitat"

Evisceració automàtica de les canals de pollastre

ladors dels aliments i de les mestresses de casa (molts dels casos es produeixen en el domicili particular, sobretot al coure aliments en el micro-ones, per no quedar cuits en la seva totalitat); sacrifici de pollastres lliures de *Campylobacter* (en els Estats Units utilitzen fosfat trisòdic com agent antimicrobià, que redueix la població de *C. jejuni*, *S. typhimurium* i *E. coli* 157:H7 sense afectar ni el gust ni la textura de la carn i augmentant la vida útil de l'aliment).

Conclusió

El *Campylobacter* és un problema de Salut Pública, pel número de casos declarats. És per això que fa falta identificar bé els seus reservoris en el medi ambient. Aquests reservoris es tenen que relacionar amb la incidència NO estacional de la malaltia i també amb la seva naturalesa esporàdica. La Indústria Alimentària ha de reconèixer la gravetat del problema i realitzar els esforços necessaris per eliminar el *Campylobacter* de la cadena alimentària.

1. Departament de Sanitat i Seguretat Social. Generalitat de Catalunya. Vigilància epidemiològica: protocols. Investigació de Brots Epidèmics de Toxifectes Alimentàries. (www.gencat.es/sanitat)
2. Departament de Sanitat i Seguretat Social. Generalitat de Catalunya. Guia per a la prevenció i el control de la infecció per *Escherichia coli* 0157: H7 i altres *E. coli* verotoxigenes. Quaderns de Salut Pública N° 15
3. Sociedad Española de Enfermedades, Infecciones y Microbiología Clínica N° 7: Gastroenteritis Bacterianas, Viricas, Parasitarias y Toxifectes Alimentarias (1994). Procedimientos en Microbiología Clínica. (www.seimc.org)
4. Departament Sanitat i Seguretat Social. Direcció General de Salut Pública. Generalitat Catalunya Butlletí Informatiu per a la Veterinària de Salut Pública. (www.gencat.es/sanitat)
5. Departament de Sanitat i Seguretat Social. Generalitat Catalunya. Guia per a la prevenció i el control de les Toxi-infeccions alimentàries. Quaderns Salut Pública N° 5.
6. Departament Sanitat i Seguretat Social. Generalitat Catalunya. Inspecció i control sanitari dels establiments de restauració. Documents de veterinària de salut pública. Documents de Vigilància Epidemiològica N° 1. Protocol de prevenció i control de brots de Toxi-Infecció Alimentària. (www.gencat.es/sanitat)
7. SKIRROW, M. B.: campylobacter enteritis: a "new" disease (1977)
8. Publication of the World Health Organization. Control and Prevention of Campylobacter Infections. Suggestions for the Design, Conduct and Analysis of an Epidemiological Study aimed at Identification of Risk Factors for Campylobacter Infections in Humans (www.who.int/emc)
9. Jean-Paul Butzler and Johannes Oosterom. *Campylobacter*: pathogenicity and Significance in foods. International Journal of Food Microbiology, 12 (1991)
10. L'agent Campylobacter est une cause importante d'affections diarrhéiques Chez l'être humain et l'on considère en général qu'il s'agit de souve Bactérienne de gastro-entérite plus courante dans le monde. Aide-Mémoire N° 25 November 2000 WHO/OMS, Campylobacter (www.who.int/inf-fs/en/fact255.html)
11. European Commission. Health & Consumer Protection Directorate-General. Opinion of the Scientific Committee on Veterinary Measures Relating to Public Health on FOOD-BORNE ZOOSES (12 April 2000). Campylobacter (www.europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scv/out32_en.pdf)
12. Departament de Sanitat i Seguretat Social. Generalitat de Catalunya. Direcció General de Salut Pública. Programes de Vigilància i avaluació de la Seguretat dels Aliments a Catalunya. (PVSAC).
13. Departament de Sanitat i Seguretat Social. Generalitat de Catalunya. Butlletí Epidemiològic de Catalunya. Direcció General de Salut Pública. (www.gencat.es/sanitat)
14. Ministerio Sanidad y Consumo. Centro Nacional Epidemiología. Boletín Epidemiológico Semanal Sistema de Notificación de Microorganismos. Instituto de Salud Carlos III. (www.cne.isciii.es)
15. M.B. Skirrow. Epidemiology of Campylobacter Enteritis. International Journal of Food Microbiology, 12 (1991)
16. Sociedad Española de Microbiología. Universidad de Extremadura (www.veterinaria.unex.es/sem/grupoali.htm)
17. A.Galmés Truyols; I. Martí Alomar; J. F. Martínez Navarro. Programa de Epidemiología Aplicada de Campo (PEAC). Centro Nacional de Epidemiología. Sección de Epidemiología de la Consejería de Sanidad del Gobierno Autónomo de las Islas Baleares. Gastroenteritis Aguda por *C. jejuni* en la Isla de Mallorca (1995).
18. Altekruze SF; Stern NJ; Fields PI, Swerdlow DL. Campylobacter jejuni - An emerging foodborne pathogen. Emerging Infect. Dis. 1999; 5 (1): 28-35
19. White PL; Baker AR; James WO. Strategies to control Salmonella and Campylobacter in raw poultry products. Rev Sci Tech Off Int Epiz 1997; 16 (2)
20. Altekruze SF; Hunt JM; Tollefson LK; Madden JM. Food and animal sources of human Campylobacter jejuni infection. JAVMA 1994; 204 (1)
21. Gregory E; Barnhart; Dreesen DW; Stern NJ; Corn JL. Epidemiological study of Campylobacter spp. in broilers: source, time of colonization and prevalence. Avian Dis. 1997; 41: 890-898.
22. Boletín Oficial del Estado. RD 2207/95, de 28 de diciembre, por el que se establece las normas de higiene relativas a los productos alimentarios.
23. D.Fco. Javier García Peña. Laboratori Central de Veterinària de Algete. Campylobacter: aspectos epidemiològics e importància sanitària como patògeno emergente.(Madrid, 29 de març del 2001).
24. Zigorraga C, Urate E, Coll D; Calidad microbiológica de la carne de pollo comercializada en la Comunidad Autónoma del País Vasco. Libro de resúmenes Vol. II del XVII Congreso de la Sociedad Española de Microbiología: 1999. Sep 17-21; Granada. Departamento de Microbiología. Universidad de Granada, 1999.

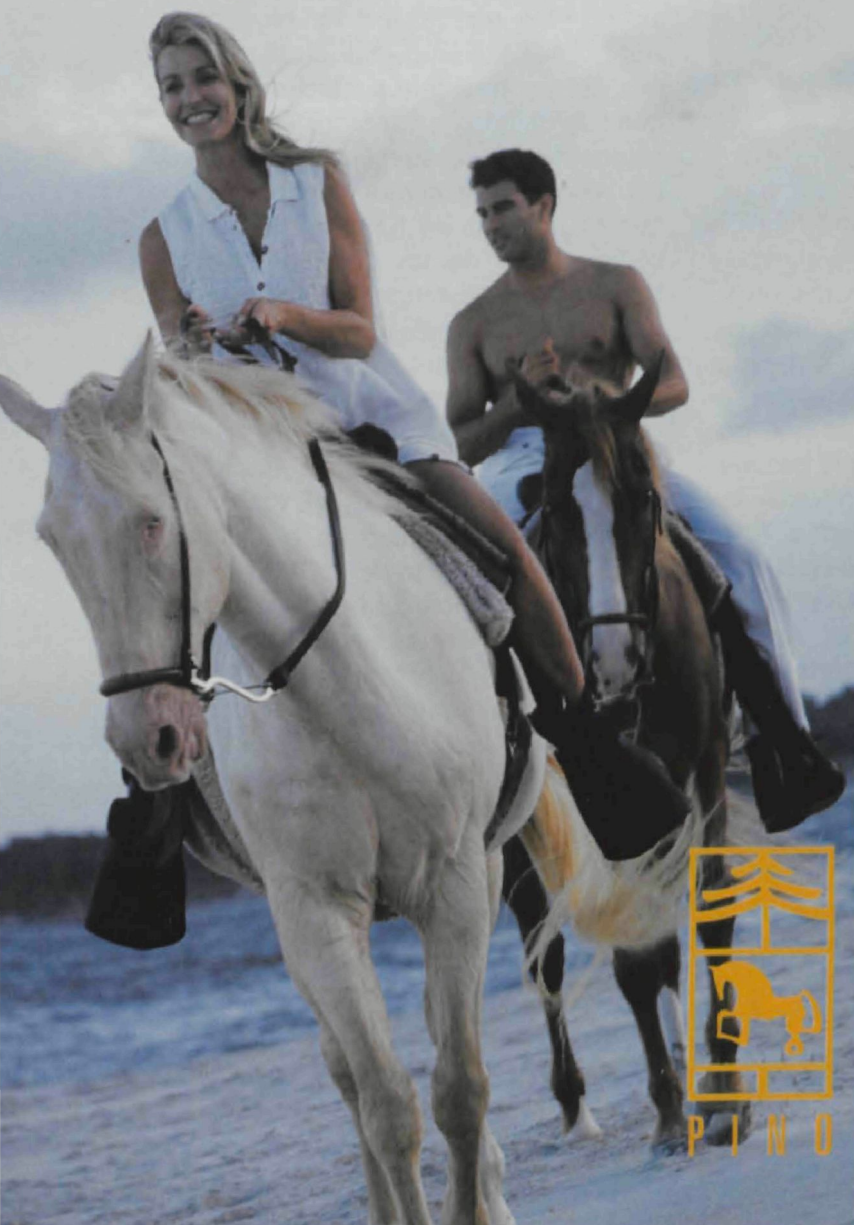
Canals de pollastre en la cambra de fred

PINOVIT E es un producto dietético diseñado para la recuperación nutricional de las reacciones adversas producidas por la oxidación muscular, durante los periodos de entrenamiento y competición.

Es fundamental que el entrenamiento y la nutrición marchen juntos, de modo que la actividad muscular y el metabolismo global del caballo funcionen con la máxima eficiencia y la mínima fatiga, a la velocidad y sobre la distancia que se desea.

PINOVIT-E

Suplemento nutricional antioxidante

PINO

CONSTITUYENTES ANALÍTICOS

Proteína 0%, azúcares 60%, lípidos 0%, cenizas 0,2%, humedad 4%.

COMPOSICION

Vitamina E 45000 UI/Kg. Selenio, vitamina C, Vitamina B₁, vitamina B₂, Lys.

CONSULTE A SU VETERINARIO

LABORATORIOS PINO, S.A.

Ctra. de Bilbao, nº2

39619 SAN SALVADOR (Cantabria)

ESPAÑA

Tel. 34 94255 86 84

Fax 34 94255 86 60

<http://www.laboratorios-pino.com>

email: lab_pino@laboratorio-pino.com

Dtor. Téc. Farm.: S. Gómez-Cuétara Aguilar

Consejo y Colegio acercan posturas

Pilar Gurría

Secretaria de la Junta de Gobierno del COVB

Los presidentes de los Colegios Veterinarios de Badajoz y Baleares (a la izquierda de la imagen) con una representación de la Junta de Gobierno del COVB

El pasado 3 de septiembre tuvo lugar en la sede del COVB una reunión entre representantes de la Junta de Gobierno del Colegio y los presidentes de los Colegios Veterinarios de Badajoz y Baleares, en representación del Consejo General de Colegios Veterinarios de España (CGCVE). El encuentro fue una primera toma de contacto de cara a la búsqueda de un acuerdo que permita retomar las relaciones entre ambas instituciones, rotas en los últimos cinco años por el desacuerdo del COVB con la gestión del CGCVE bajo el mandato de su anterior presidente, Antonio Borregón. En la reunión ambas partes dejaron bien claro de entrada que desean llegar a dicho acuerdo.

Los representantes del Consejo esgrimieron que la postura del COVB está produciendo un agravio comparativo con otros Colegios, los cuales también se están planteando no pagar las cuotas de sus colegiados al CGCVE. Por su parte, los representantes de la Junta del COVB respondieron que mientras el Consejo esté preocupado por las cuotas y la representatividad proporcional, no se ocupará de los grandes temas que tiene

planteada la profesión veterinaria en España. Recordaron además que fue la Asamblea de colegiados de Barcelona la que decidió en su día separar las cuotas del Colegio y del Consejo y hacer estas últimas totalmente voluntarias. Dicha decisión fue una respuesta a la actitud y a la gestión del anterior presidente del Consejo, cuyo nombramiento ya había sido impugnado en aquella época por no respetar los Estatutos de la Organización Colegial Veterinaria.

El COVB expuso también los puntos sobre los que no puede aceptar ninguna discusión: condonación de la deuda de 43 millones, correspondiente a las cuotas al CGCVE que han dejado de pagar los colegiados barceloneses; en caso afirmativo, retirada de los recursos en curso; negociación de las cuotas a pagar en función del número de colegiados y de las contraprestaciones; y cambio de los Estatutos, que fueron aprobados hace pocos meses, y adecuación de los mismos al ordenamiento actual de los Consejos Autonómicos y al principio de proporcionalidad.

La elección de Juan José Badiola como nuevo presidente del CGCVE y los vientos de renovación que soplan en el Consejo han impulsado a la Junta del COVB a plantear la vuelta a la colaboración entre ambas instituciones, siempre que nuestros colegiados así lo decidan en Asamblea. Todos entendemos que el Consejo es el órgano de aglutinación y el foro de debate de los problemas profesionales. Es nuestro representante ante la Administración central y los organismos extranjeros. Dentro del Consejo es donde se tienen que defender los grandes temas: estudios veterinarios, ley del medicamento, situación de las ADS, convenio laboral, etc. En próximos días esperamos llegar definitivamente a un acuerdo. La voluntad está clara y por parte del Consejo se entienden todas nuestras peticiones.

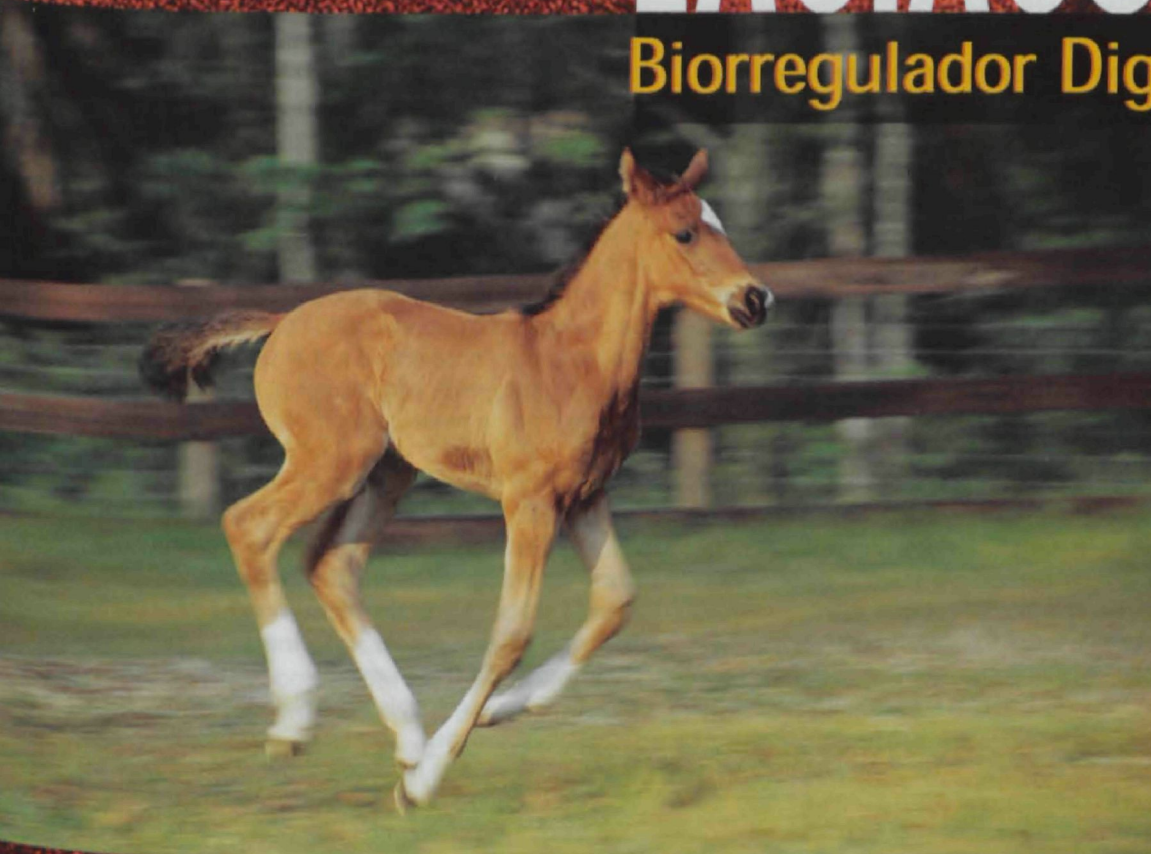

El uso de **LACTACUR PLUS** como leche complementaria a la lactancia natural, favorece el desarrollo de los potros, al instaurar una adecuada flora digestiva capaz de controlar el crecimiento de microorganismos patógenos y de mejorar los procesos fermentativos digestivos.

LACTACUR PLUS también puede usarse durante 3-4 días como leche sustitutiva en la prevención y tratamiento de los trastornos digestivos y su convalecencia.

LACTACUR PLUS

Biorregulador Digestivo

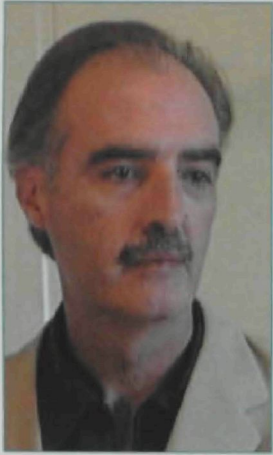
COMPOSICIÓN

Proteína 12%, cenizas 10,5%,
Materia grasa 0,1%, Fibra 0,2%
Streptococcus faecium Cernelle
68 NCIB 10415 9 x 10¹¹ ufc/Kg
Lactobacillus acidophilus CECT
903 1,6 x 10¹² ufc/Kg, vitamina
A 10⁶ UI/Kg, vitamina D₃ 2 x
10⁶ UI/Kg, vitamina E 0,1 g/Kg,
excipiente nutricional c.s.

CONSULTE A SU VETERINARIO

LABORATORIOS PINO, S.A.
Ctra. de Bilbao, nº2
39619 SAN SALVADOR (Cantabria)
ESPAÑA
Tel. 34 94255 86 84
Fax 34 94255 86 60
<http://www.laboratorios-pino.com>
email: lab_pino@laboratorio-pino.com
Dtor. Téc. Farm.: S. Gómez-Cuétara Aguilar.

Entrevista a Pere Sardà, del Sindicat de Veterinaris de Catalunya (SVC)

“El Sindicat ha tingut un paper molt important en les relacions laborals dels veterinaris al servei de l’administració”

David Quesada

“El fet que s’acumuli el càrrec de president del CCVC i el de degà del Col·legi de Barcelona fa que es refermi el pes desproporcionat del COVB en detriment dels altres Col·legis catalans”

Nascut a Reus l’any 1954 en el si d’una família de botiguers sense cap vincle amb la ramaderia i llicenciat en Veterinària el 1978, Pere Sardà sempre ha mostrat un afany participatiu i de col·laboració en la professió que l’ha portat a treballar en gairebé tots els òrgans de representació dels veterinaris a Catalunya: president del Sindicat, secretari del Col·legi de Tarragona, membre del Consell per la demarcació tarragonina i membre també de la Junta de personal dels serveis territorials de la Generalitat a Tarragona, una mena de comitè d’empresa dels funcionaris. Per altra banda, en la seva experiència laboral també ha “tocat” tots els pals de la professió, com la clínica de petits animals, les fàbriques de pinsos, els laboratoris i els escorxadors, on treballa actualment com a funcionari, tot i que reconeix que no s’hi sent identificat en el sentit popular del terme. Des de tots aquests oficis i càrrecs institucionals Pere Sardà s’ha convertit en un observador privilegiat de la realitat veterinària catalana.

Com a membre del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) en representació de la província de Tarragona, com valora la tasca d’aquesta institució?

El Consell és un òrgan polític dels veterinaris en el marc de la societat catalana. Una de les tasques d’un polític és lluitar per establir les millors condicions per què la creació de riquesa sigui el més gran possible en la comunitat que representa. Això és el que intenta fer el Consell. En l’actual legislatura i en l’anterior hi ha hagut membres del CCVC que han perdut de vista aquesta fita i que han posat pel damunt interessos personals, això ha impedit que es pogués avançar més de pressa en determinades qüestions. Un defecte que s’arrossega és que s’acumula el càrrec de President del Consell amb el de Degà del Col·legi de Barcelona, cosa que estatutàriament és vàlida, però que a la pràctica fa que es refermi el pes específic del COVB, ja de per si desproporcionat, i la resta de Col·legis es poden sentir desplaçats. Tot i amb això valoro molt positivament les iniciatives que des del Consell es duen a terme.

També pertany a la Junta del Sindicat de Veterinaris de Catalunya. Quines són les funcions d’aquest organisme? Quins creu que són els temes pendents per a la professió veterinària des del punt de vista laboral?

Cada mena d’institució té assignat un paper des de el punt de vista de la legislació que el defineix.

Així, un Col·legi professional ha de vetllar per què els seus membres compleixin amb els seus DEURES com a professionals, mentre un sindicat ha de fer valer els DRETS dels afiliats. Aquesta assignació de papers, que en el nostre entorn pròxim es barreja i no es té clara, en altres llocs està molt assumida. No es tracta de que uns es facin ombra als altres, sinó que cadascú desenvolupi la seva parcel·la. El Sindicat ha tingut un paper molt destacat en les relacions laborals dels veterinaris treballadors de la Generalitat, i el pot tenir en tots aquells col·lectius dins de la professió que no tenen regulada, ni estructurada, una adequada defensa de llurs drets laborals.

Com creu que ha canviat l’ofici de veterinari des que es va llicenciar i va començar la seva activitat? En què s’ha guanyat i s’ha pogut perdre?

El primer càrrec públic electe en l’àmbit veterinari que vaig assumir va ser el de secretari del Col·legi de Tarragona. En aquella època, si es treia un llistat de col·legiats en paper continu i es doblegava per la meitat, el meu nom estava just al doblec del paper; des de llavors m’he estat allunyant del doblec cada vegada més de pressa; som molts més i la distribució en percentatge entre les diferents branques d’activitat ha variat molt. D’haver-hi quasi únicament veterinaris titulars que feien de tot s’ha passat sortosament a la especialització, i amb això s’ha guanyat.

Com valora la situació de la professió veterinària a les terres de Tarragona? Hi ha algun tret que diferenciï els veterinaris tarragonins de la resta de Catalunya?

Les divisions territorials administratives heretades, digues-li províncies, vegueries, comarques, etc., tenen cada vegada més poc sentit, des del punt de vista de la nostra professió que viu de mercaderies que es mouen arreu, molt i de pressa. A Tarragona no som diferents. No intento revifar el debat inútil sobre el Col·legi únic català, sinó només expressar que les estructures artificials i imposades que tenim no ens han de fer perdre de vista que el que volem es avançar com a professió.

Vol afegir quelcom?

Aprofito l’avinentsa per fer una crida a la participació als òrgans de representació de la professió. Per una banda el presentar-se a unes eleccions és un aprenentatge personal que recomano, i per altra com més persones coneguin i treballin des de dins d’aquestes institucions més valor afegit tindran.

Comitè de Clínicas

PRECARIETAT LABORAL I ACCIÓ COL·LEGIAL

A FINALS DEL PASSAT MES DE JUNY UN COL·LEGIAT ANÒNIM VA ADREÇAR AL COMITÈ DE CLÍNQUES DE PETITS ANIMALS DEL COVB (CCPA) UNA CARTA EN LA QUAL POSAVA DE MANIFEST LA SEVA SITUACIÓ DE PRECARIETAT LABORAL I DEMANAVA AL COL·LEGI UNA ACCIÓ MÉS DECIDIDA PER COMBATRE AQUEST GREU PROBLEMA EN EL SECTOR DE LES CLÍNQUES VETERINÀRIES. DONADA LA IMPORTÀNCIA DEL TEMA, QUE JA HA ESTAT TRACTAT EN ALTRES EDICIONS DE LA REVISTA, HEM VOLGUT REPRODUIR ÍNTEGRA AQUESTA CARTA, JUNT AMB LA RESPOSTA DEL CCPA.

Veterinario colegiado en el Colegio Oficial de Veterinarios de Barcelona, con ejercicio "profesional" en Barcelona, ante el Comité de Clínicas de Pequeños Animales comparezco Y,

EXPONGO:

Primero.- Que soy uno de los cientos de Veterinarios que se encuentran trabajando de manera ilegal en centros, clínicas y hospitales Veterinarios, es decir, sin contrato alguno.

Segundo.- Que el Colegio Oficial de Veterinarios de Barcelona tiene constancia de mi situación así como también de la de muchos otros compañeros que tampoco disponen de contrato laboral o bien, disponiendo del mismo, éste no se corresponde en absoluto con la realidad de la función que desempeñan ni con el tiempo efectivo de trabajo.

Tercero.- Que mi "salario", no sólo no me permite subsistir, sino que es motivo de asombro, cuando no de burla, por parte de compañeros que desempeñan otras tareas profesionales.

Cuarto.- Que pago mi cuota de colegiado desde el primer día, como el resto de compañeros, aunque en el momento de mi afiliación no me encontraba trabajando y que debería tener en consecuencia los mismos derechos que el resto de veterinarios. No

obstante, me veo obligado a trabajar ilegalmente como muchos otros compañeros, sin que mi compromiso económico con el Colegio me comporte beneficio o protección alguna. Como resultado cada día encuentro menos motivos para continuar colegiado.

Quinto.- Que he sido informado en numerosas ocasiones, como todo colegiado, de que el hecho de trabajar en centros no autorizados por el Colegio Oficial de Veterinarios tiene como resultado la apertura de un expediente hacia mi persona. No obstante, trabajo ilegalmente en un centro autorizado, sin que ello represente motivo de expediente o sanción para el propietario de dicho centro.

Sexto.- Que adoro la "profesión" que he escogido, como la inmensa mayoría de veterinarios, pero cada día me avergüenzan más las condiciones en las que debo ejercerla, ya no sólo por todo lo mencionado, sino por la lamentable proyección social que tenemos y que actúa como un círculo vicioso generando una mayor precariedad laboral. Es más cara una simple revisión del coche o cualquier reparación casera que realizar una precisa intervención quirúrgica en un ser vivo.

Séptimo.- Que me gustaría poder escribir "profesión" en negrita y con mayúsculas, pero en vista de mi situación, y de la de muchos otros compañeros veterinarios, no puedo.

Octavo.- Que lamento no poder poner mi nombre y número de colegiado en este

escrito, pero ello se debe a razones que espero entiendan como evidentes y no por falta de respeto al Comité de Clínicas de Pequeños Animales.

Por todos estos motivos,

SOLICITO:

I.- Que se adopte una postura clara y contundente, no una mera declaración de buenas intenciones sin fuerza efectiva, por parte del CCPA y del Colegio Oficial de Veterinarios de Barcelona para que el ejercicio de la "profesión" veterinaria sea legal y digno.

II.- Que las cuotas de afiliación sirvan para algo más que para financiar actos y conmemoraciones con el objetivo de mirarnos el ombligo. ¿Por qué no para financiar campañas de normalización laboral en el ámbito de la clínica veterinaria? ¿Por qué no para luchar de una manera eficaz contra la ilegalidad a nivel de contratación y de centros no autorizados? Quizá así descubriríamos los costes reales que supone el ejercicio de nuestra "profesión" y los honorarios a aplicar. Si un negocio no es rentable, se trabaja para que lo sea o se desestima, pero no se recurre a la ilegalidad para que a duras penas subsista.

III.- Que si un centro, clínica u hospital veterinario no cumple con la ley, sea sancionado, expedientado o denunciado. ¿Por qué los que no cumplen la legalidad, desprestigian nuestro trabajo y abusan de otros compañeros veterinarios reciben el mismo trato cordial del Colegio que los que sí cumplen las normas establecidas? ¿Sirven nuestras cuotas para mantener esta situación? ¿Por qué

se adopta una posición ambigua? Considero que no hacer nada es equivalente a apoyar el fraude y perpetuarlo.

IV.- Que se reflexione seriamente sobre el hecho de que aquellos centros, clínicas y hospitales veterinarios que cumplen rigurosamente con la legalidad establecida, contratando a sus empleados como es debido y retribuyéndolos justamente, son objeto de una más que evidente competencia desleal que les perjudica en gran medida y de manera intolerable. Ante situaciones de este tipo resulta difícil poder llamar colega a otro veterinario, tal y como sucede en otras profesiones.

V.- Que sea una prioridad del Colegio Oficial de Veterinarios de Barcelona, luchar por el prestigio de nuestra "profesión", empezando dicha lucha por dotarla de la dignidad que merece y de la que tristemente carece en la actualidad. A mi entender, esto pasa por exigir a los centros y clínicas veterinarias contratos laborales del personal a su servicio mediante inspecciones eficaces y rigurosas actuaciones a posteriori en caso de ilegalidad. El Convenio Colectivo podría ser la solución, no obstante el problema lo tenemos nosotros y ahora, no las futuras generaciones, y lo deberíamos solucionar nosotros y ahora.

VI.- Que se actúe, que hagamos algo y no caigamos en el error de la pasividad porque nos perjudica a TODOS, empezando por los que no tenemos nada, pero afectando tarde o temprano al resto de veterinarios clínicos. El sector está así porque todos nosotros lo toleramos. El mejor marco social que nos puede unir es la legalidad. A partir de aquí, la sana competencia nos pondrá a cada uno en su sitio.

Apreciado compañero/a:

El CCPA ha recibido tu carta y entiende completamente tu situación porque como bien dices, no te ocurre sólo a ti, son muchos los compañeros que están en las mismas condiciones.

Por alusiones y por respeto a tu persona intentaremos contestarla procurando no justificarnos.

Para empezar creo que no tienes claro cuál es la función del Colegio ni hasta dónde llega nuestra capacidad legal en materia de contrataciones. El Colegio y su CCPA NO es la Magistratura de Trabajo, que es la instancia a donde deberían dirigirse denuncias como la tuya. El Comité tiene un reglamento interno de funcionamiento aprobado por todos los colegiados que asisten a las asambleas. Esto le

da derecho a una serie de cosas pero desgraciadamente no a todas las que a ti te gustaría.

La postura del CCPA frente a la situación laboral que vive nuestro sector es clara, hay que mejorarla, hay que acabar con la competencia desleal y las situaciones de explotación que sufren algunos compañeros.

Las acciones que el Comité y la Junta del Colegio han realizado hasta el momento a este respecto son varias y te las resumo por si las desconoces:

- El pasado 12 de abril tuvo lugar una mesa redonda con abogados laboristas, sindicatos y representantes de jóvenes veterinarios y de veterinarios empresarios para debatir y promover la creación de un convenio laboral (tema tabú hasta hace bien poco)[vegeu "Veterinaris" nº 53, juny 2001, págs. 23-25]. El colegio, aunque a muchos nos gustaría, no puede sentarse como parte en la mesa de negociación, tienen que ser trabajadores y empresarios los que lo hagan y en eso estamos. Estas cosas no se crean en dos días por desgracia. Además, la creación de un convenio colectivo tampoco sería la solución definitiva, ya que tiene que haber trabajadores dispuestos a exigir sus derechos y a hacer que se cumplan los convenios. Te recuerdo que actualmente tienes todo el derecho a exigir como mínimo el cumplimiento del Estatuto General de los Trabajadores.
- El CCPA inspecciona y reclama todos los contratos de los trabajadores que trabajan en el centro y que son imprescindibles para cumplir el horario que declara el titular de la clínica. No podemos entrar en si pagan más o menos ya que eso es una negociación propia de cada colegiado con su empresario, sea o no veterinario.
- Apropem, la bolsa de trabajo del Colegio, hace casi un año que no acepta ofertas de trabajo que no aseguren

contratación laboral, cosa que hace muy poco tiempo era impensable ya que no habríamos dispuesto de ninguna oferta para nuestros colegiados.

Hace varios años que estoy metida en esta batalla y lo que te puedo decir es que la situación, aunque a ti te parezca inaguantable, ha cambiado considerablemente desde hace 2 años. Las nuevas generaciones exigen más en materia laboral, los empresarios poco a poco se van mentalizando de que hay que hacer las cosas mejor, las inspecciones consiguen reconducir algunos casos pero la situación no es fácil de cambiar y requiere el esfuerzo de todos. Recordad que "el Colegio" no sólo se compone de la Junta y los Comités que la asesoran, sino que somos todos y que nos gustaría veros a todos en la sala de actos no sólo cuando se habla de Leishmaniosis sino también cuando se tratan otros asuntos. A mi personalmente, me sorprendió la escasa afluencia de colegiados de nuevas generaciones cuando organizamos la mesa redonda del convenio.

Entendemos tu descontento, tu desilusión pero en este asunto todos tenemos que poner nuestro granito de arena. El Colegio no puede poner denuncias en Magistratura de forma abstracta y pedir que inspeccione al sector. Si alguien tiene serios problemas, su obligación es denunciarlos sin esconderse porque si no, sí que entramos en el campo de las meras declaraciones de buenas intenciones y los lloros frente al muro de las lamentaciones. Espero no desanimarte ya que no es mi intención. El principal objetivo de esta Junta a la que pertenezco es recuperar la ilusión de los colegiados y animaros para que sintáis el Colegio como algo vuestro y creo que nuestras acciones van dirigidas en ese camino. El problema es que aunque nos pese, estas cosas requieren su tiempo de maduración.

Ana Avellaneda
Representante de la Junta en el CCPA

APROPEM

BORSA DE TREBALL

Estadístiques dels mesos d'Agost i Setembre

Oferta

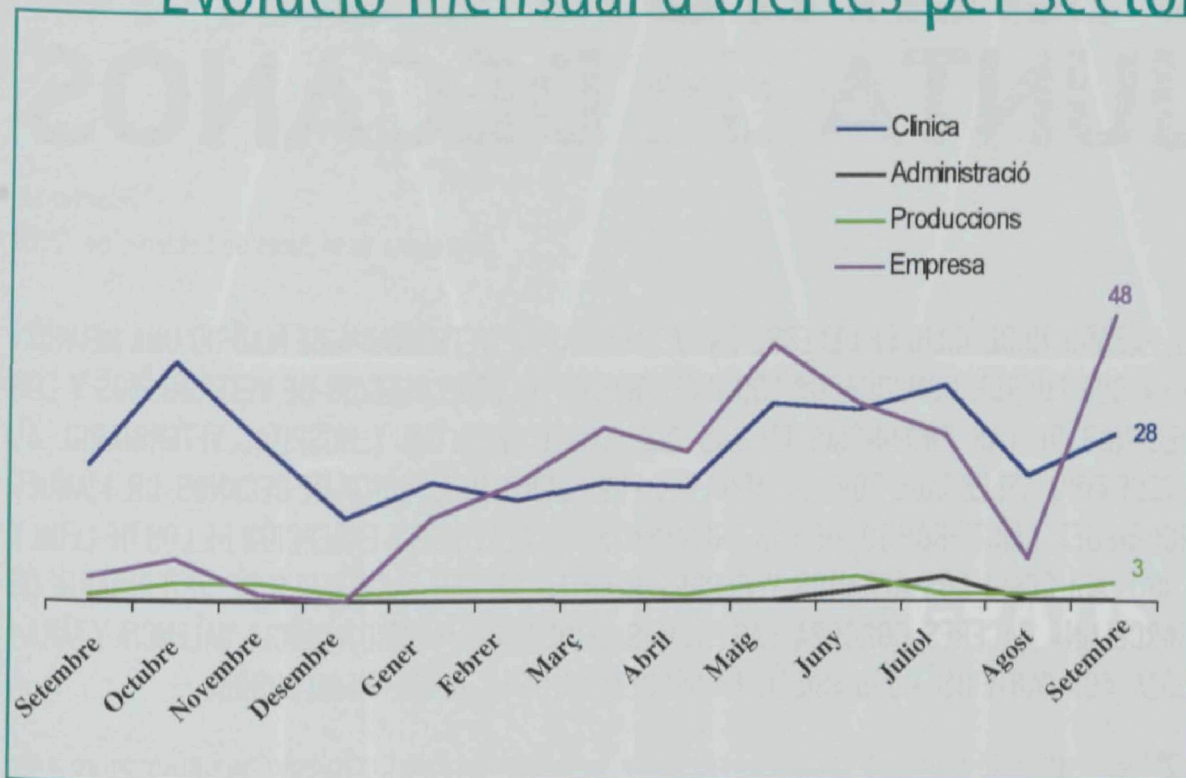
	Agost	Setembre
clínica de petits animals	21	28
Consulta	4	10
Consulta i Urgències	10	11
Urgències	4	1
Substitucions	3	6
clínica i produccions animals	1	3
Empresa	7	49
tècnic comercial	2	29
quadres intermedis i assessorament tècnic	4	12
altres departaments	1	3
Diversos	0	5
Tramitades	29	
no tramitades	1	
Total	30	80

Demanda

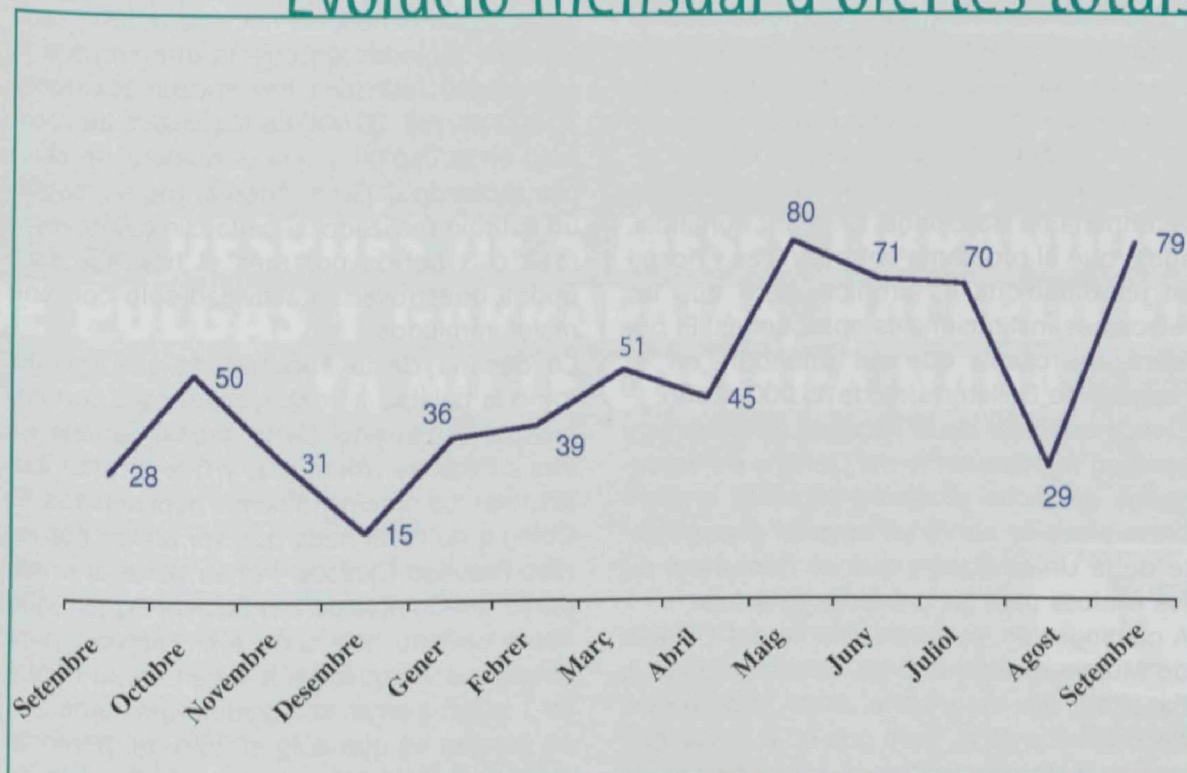
	Agost	Setembre
participació activa	1	1
Participació passiva	242	238
Altes	0	11
baixes col·legi	1	0
baixes petició pròpia	0	0
baixes APROPEM	0	14
baixes totals	1	14
Total	241	238

Evolució mensual d'ofertes per sector

Evolució mensual d'ofertes totals

Reunión con la JUNTA de DECANOS

Pilar Gurría

Secretaria de la Junta de Gobierno del COVB

EL PASADO 10 DE JULIO SE CELEBRÓ EN LA FACULTAD DE VETERINARIA DE MADRID UNA REUNIÓN A LA QUE FUERON CONVOCADOS LOS PRESIDENTES DE LOS COLEGIOS DE VETERINARIOS Y LOS DECANOS DE LAS PROVINCIAS EN LAS QUE EXISTE FACULTAD Y HOSPITAL VETERINARIO. AL ENCUENTRO, CELEBRADO POR INICIATIVA DEL PRESIDENTE DE LA JUNTA DE DECANOS, DR. MANUEL RODRÍGUEZ, ASISTIERON TODOS LOS PRESIDENTES DE COLEGIOS A EXCEPCIÓN DE LOS DE LEÓN Y LUGO, ASÍ COMO LOS DECANOS Y REPRESENTANTES DE LAS FACULTADES DE VETERINARIA DE BARCELONA, CÁCERES, CÓRDOBA, LAS PALMAS, LEÓN, LUGO, MADRID, MURCIA, VALENCIA Y ZARAGOZA. POR PARTE DEL COVB ASISTIÓ LA SECRETARIA DE LA JUNTA, PILAR GURRÍA.

Después de dar a todos los asistentes la bienvenida, el moderador de la reunión, Dr Rodríguez, dio un turno de palabra a los asistentes para que cada uno expusiera su opinión acerca de las relaciones Universidad-Colegio Profesional.

Intervino en primer lugar la decana de la Facultad de Veterinaria de Zaragoza, M. Verde, quien afirmó que las relaciones entre Colegio y Facultad eran normales. Comentó que el nuevo hospital entrará en funcionamiento en breve. El problema para la doctora M. Verde es el gran número de clínicas que hay en Zaragoza y la competencia que hay entre ellas.

Por su parte, el decano de la Facultad de Veterinaria de Barcelona, Dr. Martí Pumarola, adujo que el problema entre clínicas y hospital en Barcelona es crónico, pero que las relaciones institucionales son buenas. El número de casos que se atienden en el Hospital de Bellaterra es de 15.000 al año.

El representante de la Facultad de Cáceres y también representante del Colegio de Veterinarios de dicha provincia comentó que en breve plazo se abrirá un hospital dependiente de la Universidad y que se necesitará de los clínicos para las prácticas externas.

A continuación, el representante del Colegio de Murcia expuso que las relaciones con la Facultad de Veterinaria eran inexistentes desde el año 1988, pero que en la actualidad ambas instituciones tienen un convenio de

colaboración. El Colegio ha denunciado a los veterinarios que trabajan en la Facultad por no estar colegiados. La nueva ley de colegios profesionales de la Comunidad Murciana obliga a estar colegiados a los veterinarios que realicen trabajos para terceros.

El representante de la Facultad de Murcia comentó que las relaciones entre la Asociación de Clínicos de Murcia y el Colegio son malas y que el hospital necesita 1.500 casos anuales. Teniendo en cuenta que en toda la comunidad murciana hay aproximadamente 70.000 perros, 20.000 de los cuales se localizan en la capital, y que el número de clínicas asciende a 130 en toda la región, según un estudio realizado, si cada clínica proveyera 2 ó 3 perros por mes al hospital, éste podría desarrollar su actividad sólo con animales remitidos.

La decana de la Facultad de Las Palmas tomó la palabra a continuación para comentar que el Hospital de la capital canaria es una clínica de referencia, y que se intentan respetar los precios mínimos aconsejados. El Colegio no tiene nada que ver en los convenios Facultad-Clínicos. Por su parte el presidente del Colegio de Las Palmas expuso que había enviado una carta a la Facultad para saber qué veterinarios trabajan en su hospital y cuántos están colegiados. Los datos que se barajan es que sólo el 25% del personal de la Facultad está colegiado. El Colegio de

DESPUÉS DE 5 MESES LIBRÁNDOSE DE PULGAS Y GARRAPATAS, HACERLO EL SEXTO YA NO LE COSTARÁ NADA

Frontline Pack-6 Preventivo. La eficacia y la rapidez de Frontline en una presentación más económica.

Una presentación de 6 pipetas por la que sólo pagará 5. Para que después de 5 meses sin pulgas, sin garrapatas y con la DAPP bajo control, el sexto mes no le cueste nada.

Frontline Pack-6 Preventivo. 6 meses de prevención más económica.

FRONTLINE®
NADA FUNCIONA MEJOR
CONTRA PULGAS Y GARRAPATAS

FRONTLINE SPOT ON PERRO / GATO Solución antiparasitaria de uso externo. INDICACIONES Tratamiento y prevención de las infestaciones por pulgas y garrapatas en perros y gatos. Elimina las pulgas del animal tratado, por lo que puede ser utilizado como parte de la estrategia en el tratamiento de la DAPP. COMPOSICIÓN: Fipronil 10 g Butihidroxicloruro 0.02 g Butihidroxitolueno 0.01 g Excipientes c.s.p. 10ml. CONTRAINDICACIONES No se dispone de datos sobre su uso en perros de edad inferior a 10 semanas o de peso inferior a 1 Kg ni en gatos de edad inferior a 3 meses o de peso inferior a 1 Kg. No usar en hembras lactantes. N.º de Reg. 1230 ESP. 1163 ESP.

Merial Laboratorios S.A. Tarragona 161 planta 3ª 08014 Barcelona Tel. 932 928 383 Fax 932 928 389

Las Palmas ha solicitado un informe jurídico que establezca que la función de los colegios es la de regular la profesión y aconseja la colegiación en aquellos casos en los que se realicen servicios a terceros.

El responsable de la Facultad de León afirmó que las relaciones Colegio-Facultad son fluidas; el hospital sólo atiende casos referidos y se respetan las tarifas aconsejadas por el Colegio provincial. Sin embargo, el responsable del Colegio leonés, que estaba también en la reunión como responsable de la Facultad, entendía que el Hospital supone una competencia para las clínicas. La implicación del Colegio en la Facultad es evidente ya que hay profesores de la Facultad que forman parte de la Junta del Colegio.

El Presidente del Colegio de Córdoba comentó el futuro Convenio entre Facultad y Colegio. Los clínicos del hospital universitario estarán colegiados y actuarán exclusivamente sobre casos remitidos. Posteriormente aclaró que la competencia no radicaría en identificaciones ni en vacunaciones pero que se estaba estudiando cómo se establecerían las relaciones en el resto de las actividades clínicas. El decano de la Facultad de Córdoba añadió que el hospital universitario es una Sociedad Limitada en la que participa el Decano de la Facultad, el director del Departamento de Medicina, el rector de la Universidad de Córdoba y el gestor del hospital. La facultad no gestiona el hospital al igual que sucede en Lugo y Barcelona.

El secretario del Colegio de Madrid expuso la situación a su entender óptima en las relaciones Facultad-Colegio en su provincia, con prácticas tuteladas, organización de la Fiesta de San Francisco en la Facultad y un convenio con la biblioteca de la Facultad que permite el acceso a todos los colegiados a cambio de una aportación de un millón de pesetas al año para la compra de fondos bibliográficos. Por su parte, el decano de la Facultad de Veterinaria de Madrid informó sobre las prácticas que los alumnos de 4º y 5º curso realizan fuera de la Facultad en las clínicas veterinarias. En el último año 208 alumnos han realizado estas prácticas. El hospital depende de la Facultad, y son los profesores de las áreas de clínicas los que atienden los servicios del hospital.

La situación en la Facultad de Lugo fue comentada por el gerente de la Fundación Rof Codina. Esta institución ha establecido un

convenio con los veterinarios clínicos para la utilización compartida de la infraestructura del hospital. El centro atiende aproximadamente 2.500 casos anuales de pequeños animales.

El gerente de la Facultad de Valencia habló del Convenio de la Universidad San Pablo-CEU y el Consell de Colegios de la Comunidad Valenciana para el desarrollo de las prácticas de los estudiantes en clínicas de pequeños y grandes animales así como de los convenios con empresas y administración para la ejecución de estas prácticas en otros ámbitos distintos de las clínicas. Son 75 clínicas para 50 alumnos en dos periodos, enero-febrero y verano. La relación con el Consell se extiende al convenio con la biblioteca y la hemeroteca de la Facultad, consultas en el diseño de las iniciativas, cursos, etc. El convenio entre Consell y hospital hace referencia a la atención sólo de casos referidos, aunque no se alcance el número de casos previstos. Pilar Gurría, en representación del Colegio de Barcelona, resumió los puntos de la reunión mantenida el pasado mes de febrero en Barcelona por casi todos los presidentes de los Colegios (ver Veterinaris nº 51, abril 2001, págs. 20-22) y en la que se acordó plantear a la Junta de Decanos los siguientes puntos:

- La necesidad de que los hospitales de las facultades sólo atiendan casos referidos, pese a que incluso en este punto clínicas privadas que son centros de referencia pueden también sentirse agraviadas.
- Colegiación de los profesores de la facultad que realizan servicios a terceros.
- Formación más amplia en cuanto a las prácticas externas, de forma que no se dirijan exclusivamente a animales de compañía.
- Colaboración más estrecha Colegio-Facultad; la organización colegial no puede estar de espaldas al diseño de los planes de estudio de los futuros veterinarios.

El Presidente de la Junta de decanos, Dr. Rodríguez, concluyó el encuentro afirmando que todos los puntos presentados eran negociables y asumibles, excepto el que hacía referencia a la atención sólo de casos remitidos en los hospitales de las facultades. La exigencia comunitaria es que cada alumno pueda ver 20 casos de animales de compañía, 5 de grandes animales y 3 necropsias, lo cual supone una media de 1.000 a 2.000 casos al año. Los asistentes también decidieron convocar una reunión Colegios-Facultades cada año.

Atención ambulatoria de mascotas en la ciudad

La experiencia de Vet-Móvil en Madrid

David Quesada

La creciente competencia en el sector de las clínicas veterinarias ha obligado a los profesionales que las dirigen y gestionan a agudizar el ingenio para ampliar sus servicios con el objetivo de fidelizar y ampliar su clientela.

Hasta ahora, la mayoría de centros que tenían un horario limitado de funcionamiento o no disponían de una infraestructura adecuada tenían dificultades para ofrecer un servicio de urgencia las 24 horas del día que incluyese la atención domiciliaria. Sin embargo, desde hace cuatro años, la empresa Vet-Móvil viene ocupando este nicho de mercado en la Comunidad de Madrid mediante un servicio especializado en la recogida, atención sanitaria y traslado de animales domésticos concertado con las clínicas privadas.

El servicio incluye desde una simple vacunación en el caso de que el propietario no disponga de tiempo o medio de transporte para acudir con su mascota a la clínica, hasta el transporte urgente de animales accidentados o en estado crítico, pasando por curas postquirúrgicas, tratamientos prolongados, análisis, partos, etc... Todo ello, siempre a domicilio o en el lugar donde se encuentre el animal.

Para llevar a cabo este cometido, la empresa dispone de cuatro vehículos equipados con medicación de todo tipo, sistema de reanimación oxígeno-terapia, sistema de anestesia inhalatoria, lavabo para uso del personal veterinario, material para la realización de cualquier tipo de analítica y jaulas para el traslado de los animales.

En la actualidad Vet-Móvil presta sus servicios a 80 clínicas de Madrid capital, poblaciones del área metropolitana (Móstoles, Alcorcón, Torrejón de Ardoz) e incluso de la provincia de Toledo. También operan en

Detalle de un simulacro de evaluación clínica y estabilización de un animal accidentado

Denia, desde donde colaboran con centros veterinarios de Alicante y Valencia. En la actualidad la empresa está estudiando su implantación en Barcelona. En todos los casos, el sistema de retribución económica está ideado para ofrecer una máxima transparencia hacia sus centros colaboradores y evitar la competencia desleal o intrusismo que tanto daño hace al colectivo veterinario. Vet-Móvil cede las cantidades recaudadas al centro que ha solicitado el servicio y posteriormente realiza la facturación mensual de un porcentaje sobre el servicio prestado, que es del 20% en el caso de una atención sanitaria a domicilio y del 80% en el caso del traslado del animal a una Clínica de Urgencia (ésta cobra el 70% del servicio, mientras que la clínica de referencia ingresa el 10% restante).

Imagen de un simulacro de asistencia veterinaria in situ en caso de accidente. A la derecha puede apreciarse el tipo de vehículo especializado con el que Vet-Móvil presta el servicio

También un servicio público

Desde hace dos años, además, esta vertiente de negocio privado se ha complementado con una faceta de servicio público concertado con los ayuntamientos de Madrid y Denia,

por el cual Vet-Móvil se encarga de la atención y recogida en la vía pública de animales accidentados. Ante una llamada de la Guardia Urbana o de los bomberos, Vet-Móvil acude con un vehículo especializado al lugar donde se halla el animal, evalúa su estado clínico, lo estabiliza y, en función de su estado y de si está identificado o no, lo traslada a un Centro de Control Zoonosanitario municipal o a la clínica veterinaria más cercana al lugar, desde donde se procederá a la localización del propietario. De este modo se puede ofrecer a los animales extraviados o accidentados una atención veterinaria que lo estabilice y evite su sufrimiento, mientras se localiza a su propietario. Los propietarios no sólo agradecen este servicio a su mascota sino que una vez la han localizado pueden decidir continuar el tratamiento en el centro que ha acogido a su animal. Los animales identificados que no han sido recogidos por su propietario son trasladados al Centro de Acogida Municipal correspondiente a la mañana siguiente, si el centro veterinario así lo desea.

Entrevista a Javier Birlanga, veterinario gerente de Vet-Móvil

“Queremos que al veterinario se le considere una parte integrante de los servicios comunitarios”

Pregunta. ¿Trabajáis exclusivamente con las clínicas o también ofrecéis vuestros servicios directamente a los propietarios de mascotas?

Sólo trabajamos con las clínicas que nos contratan, y los servicios que prestamos sólo los realizamos a través del aviso de éstas. En ningún caso acudimos a una llamada particular, entre otras cosas por-

que los clientes de las clínicas no disponen de nuestro teléfono. Nosotros no somos más que un primer paso a la hora de establecer un diagnóstico. Realizamos a domicilio sólo las pruebas imprescindibles en función del estado del animal y rehusamos procedimientos quirúrgicos o pruebas diagnósticas que deben realizarse en un centro veterinario; somos un servicio más dentro del catálogo de prestaciones que pueda ofrecer una clínica y no pretendemos suplantar las funciones que ésta pueda realizar por sí misma.

En el caso del servicio público de ambulancia veterinaria que realizáis en Madrid y Denia, ¿cuál es el protocolo de actuación que seguís?

Sólo actuamos en los casos de animales accidentados que no van acompañados de sus propietarios porque se han extraviado o han sido abandonados. Una vez atendido y estabilizado el animal en el lugar, si está identificado lo trasladamos a la clínica veterinaria más cercana, desde donde se colabora en la localización del propietario, quien decidirá si el animal permanece en ese centro o bien prefiere trasladarlo a su clínica habitual o finalmente, en el caso de que su estado sea grave o crítico, opta por su eutanasia.

En cambio, si el animal no está identificado, hay que distinguir entre aquél que se ha perdido del que es un animal callejero. Para ello comprobamos su estado externo; seguramente un animal sin identificar pero con amo está en general en buenas condiciones, no presenta lesiones por peleas y además suele llevar todavía el collar. Atendiendo a estas circunstancias, hacemos dos cosas: o bien depositamos el animal en una clínica o lo llevamos a un Centro de Control Zoosanitario municipal (CCZ), donde permanece hasta que aparece el dueño o en caso contrario y pasado el tiempo estipulado

se le practica la eutanasia o entra en un programa de adopción.

Actualmente estáis estudiando vuestra implantación en Barcelona. ¿El servicio que prestaríais aquí sería el mismo que el que ofrecéis en Madrid o Denia?

A diferencia de Madrid, el acuerdo que estamos negociando con el Ayuntamiento Barcelona abarcaría tanto la atención de animales accidentados como, tras un periodo de prueba de seis meses, la recogida de los abandonados.

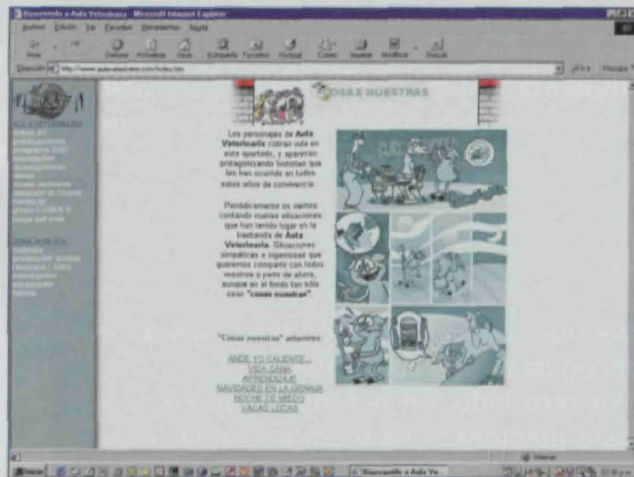
Por otro lado, en octubre tenemos previsto mantener una reunión con las clínicas y el Colegio de Veterinarios de Barcelona, para exponerles tanto nuestra vertiente de negocio con las clínicas privadas como el proyecto de servicio municipal.

¿Qué crees que aporta vuestro servicio a la imagen de la profesión?

El nuestro es un servicio pionero en España e incluso me atrevería a afirmar que en Europa. Hasta tal punto que existe un problema de homologación de los vehículos como ambulancias, actualmente en vías de solución, porque no existe legislación específica sobre atención ambulatoria de animales, y tenemos verdaderos problemas para que pasen la Inspección Técnica de Vehículos (ITV).

Lo que pretendemos es que al veterinario se le considere una parte integrante de los servicios comunitarios. Queremos acabar con la mala imagen que hasta ahora se ha tenido del veterinario en su faceta pública como la de un simple matarife de animales abandonados en los centros municipales de acogida. Con Vet-Móvil ofrecemos una especialidad dentro de la veterinaria, las urgencias o UVI móvil, con la que podemos proporcionar al animal una oportunidad de vivir, independientemente de su destino final o de la decisión de su propietario.

WEB DEL MES/ AULA VETERINARIA

Aulaveterinaria.com és la pàgina oficial de la col·lecció Aula Veterinaria, pertanyent al Grupo Luzán 5, empresa editora de les publicacions tècniques Bovis, Ovis, Porci i Canis et Felis. Aquesta adreça d'Internet dedicada a la sanitat animal no és un lloc exclusiu per a veterinaris, sinó que també s'adreça a

ramaders, criadors, experts en nutrició i fins i tot estudiants de veterinària. Es divideix en dos grans blocs: per una banda, en l'apartat Aula Veterinaria es troba tota la informació rellevant sobre les quatre publicacions esmentades: títols publicats i per publicar, com subscriure's, motor de recerca bibliogràfica, etc. En l'altre bloc temàtic, Zona Pública, s'ofereixen una sèrie de serveis i eines específiques per als professionals i estudiants del camp de la sanitat animal. Dins d'aquest bloc, l'àrea de notícies inclou informació sobre nous productes i agenda d'actes i convocatòries (la qual malauradament no està actualitzada). L'apartat dedicat als estudiants pretén ajudar els alumnes universitaris dels darrers cursos amb eines del tipus com posar en marxa una tesi o com escriure articles científics. Finalment, el "ta-blón" és una mena de calaix de sastre on hi caben des d'ofertes i demandes de feina fins anuncis de venda de material, passant per fòrums de discussió de temes tècnics, etc.

COLE·GI OFICIAL DE VETERINARIS DE BARCELONA

HI HA LOTERIA DE NADAL NÚM. 30.702

En participacions de 500, 1000, 2000, 3000, 5000 i 10000

(Recàrrec 10% amb destinació al EMAC)

UNA "MORT DE SOBTE" A LA PENSIÓ

Fet real, com autobiografia esperpèntica, d'uns estudiants a Saragossa, en el 50è aniversari de la "nova" facultat

Jaume Camps i Rabadà

SAP GREU QUE SENTIS REMORDIMENTS SOBRE ALGUN FET. PER UNA BANDA, ÉS DOLENT, EN SIGNIFICAR QUE VAS FER QUELCOM MALAMENT, PERÒ PER ALTRA ES BO, EN VOLER DIR QUE, SI PATEIXES, ÉS QUE TENS BON "FONAMENT" (SENSE VOLER M'HA QUEDAT EN RODOLÍ). UNA VEGADA, DURANT UNES HORES, VAIG TENIR UN GREU REMORDIMENT. VAIG PENSAR QUE, QUASI SEGUR, HAVIA AJUDAT A QUE UN COMPANY DE PENSIÓ PATÍS LA MORT DE SOBTE. HO HE COMENTAT AMB ALTRES AMICS, MIG EN BROMA, PERÒ EN EL FONS SENTIA RECANÇA PER SI HAGUÉS SIGUT VERITAT.

El temps

Això passava avui fa cinquanta anys, als voltants de la primavera de l'any 1951. Feia poc que ja no era necessari mostrar la "cartilla de racionamiento" per què les pensions poguessin admetre estudiants, ja que el pa era un dels primers aliments. Sense cartilla no podien comprar-nos "xuscós" ni cap tipus de pa. De la Facultat de Veterinària vella de Saragossa, amb les aules apuntalades amb troncs sense polir, havíem passat a la nova, molt millor, amb laboratoris sense risc d'esfondrament, però calia gastar 15 cèntims de tramvia per anar i altres 15 per tornar... Per l'augment a un ral vam fer vaga d'abonament. Si el cobrador exigia el bitllet li fèiem el "Pe-Pe", saltant amb ritme, disposats a proa i a popa del tramvia, fins que aquest balandrava i les rodes corrien el perill de sortir-se del carril. No pagar és la millor vaga! L'única que he fet mai i l'única que m'agrada. No perjudiques a terceres persones, i el benefici propi és immediat...

L'escenari

Era en una pensió familiar, en la part final i "abstèmia" del "Tubo", zona de tasques i

ambient un xic bohemí. Estava situada en un segon pis d'una escala fosca. Hi havia un quiosc a l'entrada, que regentava la filla de la portera, on llogaven revistes del "Hombre enmascarado" i novel·les del Coyote i d'en Zane Grey. El pis també era fosc, amb quatre habitacions per llogar a pensió completa, encara que això de "completa" era molt suposar ... Tenia sis cambres en total.

En l'habitació més gran, que era la "nostra", hi teníem dos llits dintre d'una espècie d'alcova, i un altre fora, en l'espai tipus saleta, amb un armari per a la roba dels tres, un secreter tancat amb pany i clau, i una taula "camilla" amb faldilles, per estudiar de forma alterna ja que no hi cabíem els tres, i per posar-hi el brasero a l'hivern, que és molt llarg i dur a l'Aragó.

Les altres tres habitacions de "pensió" eren quasi desconegudes pels demés. Dues eren pels altres "pensionistes", i la tercera servia per passavolants, cosa que era molt poc freqüent... Apart hi havien les dues cambres de la família, un minúscul vàter, la cuina i el menjador, que donava a un pati interior.

Els personatges

Començo pels secundaris, per seguir un ordre. Regentava la pensió doña Angeles, grassone-

ta, experta en receptes de cuina sempre amb pebrot vermell com ingredient principal, i el seu marit, amb feina desconeguda, prim, petit, amb ulleres de cul de got, que es deia don Angel, i la filla, grassoneta com la mare, amb nuvi que mai havíem vist, que es deia... Angelines. Com es veu, hi havia poca creativitat en els noms.

També hi havia, com antic pensionista, un senyor vell i callat, al qual anomenaré don Vicente, encara que és un personatge que no va participar en el fet.

Els protagonistes érem tres estudiants de veterinària. Tots tres catalans, xerrameques i ben avinguts. Com és d'entendre, pel verb, un servidor era un dels tres.

Finalment, el personatge principal. A aquest el vèiem aleshores com més gran que nosaltres, i devia tenir poc més de trenta anys. Gran per "nois" que en teníem vint o vint-i-un. Aquest company de pensió era encara més callat que don Vicente, treballava en una sucursal bancària, i sempre semblava trist. Tenia esblaimada la cara, i era molt prim, i això que sentíem que feia gimnàstica sueca a la seva cambra, paret amb la nostra. Es deia, crec, José Antonio. No tinc molta memòria pels noms...

Vist breument tant el temps com l'entorn i els personatges, anem al gra.

El fet

Quelcom per recordar-ho al cap de cinquanta anys. Era l'hora de dinar i estàvem els cinc de la pensió a taula, la patrona i família menjaven després. Això passava quan feia poc que es comentava l'aparició dels "platillos volantes", aleshores encara no hi havia les sigles OVNI. Aquell dia el "Heraldo de Aragón" duia una notícia sobre això, d'algú que deia n'havia vist dos o tres ...

Ja havíem començat el primer plat (de segur amb pebrot, tant si era amanida, com si fos sopa...), i jo vaig fer un comentari, que volia ser un acudit graciós, per trencar el gel, sobre els tipus afideuats i verds que comandaven els "platillos". En aquell moment en José Antonio, assegut just davant meu, va fer com una ganyota, mig somriure (per l'acudit?), girà els ulls amunt i a la seva esquerra, i tot seguit va tombar-se lentament cap a l'esquerra. Vam creure que recollia el seu tovalló, però no, pataplam!!, va caure estès sota la taula.

Podeu imaginar l'astorament de tots. Intentarem reanimar-lo, creient que era un desmai, però al final ja vam entendre que estava mort... Els tres joves el portarem agafat per peus i braços cap a la seva habitació, i l'estirarem sobre el llit. Mentre, doña Angeles, somicant, trucava al metge i al lloc de treball del difunt. En pocs minuts va venir el primer, que va confirmar la mort, o "certificar-la", com en diuen. Vaig sentir per primera vegada la denominació de "muerte súbita", i el metge va dir-nos que al tocar a terra ja deuria estar mort. Això va tranquil·litzar-me una mica el sentit de culpa.

Tots estàvem a la habitació d'en José Antonio, petita, mirant al mort, sense saber què més fer-hi, quan algú va adonar-se que el ja difunt quedava com massa doblegat, en cedir molt el centre del somier. Aquí es va fer un comentari, per algú dels tres estudiants, que ara crec era de mal gust, de que un cop amb el "rigor mortis" no el podríem entrar a la caixa, o aquesta tindria de fer-se en forma de plàtan...

Ja ens tens a tots buscant quelcom per aplanar el llit. Vam cercar la post de planxar, però no servia pel gruix dels peus. Al final algú va trobar dos cabirons de fusta, i els volíem posar sota del matalàs. Com ho fèiem amb el mort, si era un llit de quatre pams mal contactats? No podríem pas deixar-lo estirat a terra. Algú hauria d'aguantar-lo. I...va tocar-me a mi. Amb un genoll a terra, i l'altre cama fent cadireta, van col·locar-me el pobre difunt assegut a la meua cuixa, d'esquena cap a mi, i, jo, amb les mans sota les seves aixelles el vaig aguantar mentre aplanaven el llit. Foren pocs minuts, però va semblar-me una hora. Procurava que el cap no es tombés cap a la meua cara, que això sí que m'esgarrifava.

No vulgueu saber com era el somier, oxidat i mig desfet, amb una olor pudent a petroli i piretra, que són unes fortors que es queden en la memòria, i que era una barreja molt usada contra la plaga de xinxes i puces..., i el matalàs o malfega tenia la llana tan granulada que semblava al tacte que hi havien cigrons molt cuits, per comptes de flocs de llana.

Un cop el company difunt va quedar aplanat i amb l'americana posada, va quedar més presentable i ... "encaixable". Vingueren els seus companys de la banca, i tots, de genolls a terra, van estar resant una bona estona, crec que tot un rosari. Va ser una sensació estranya per mi. Imaginem com seria ara. En aquell moment vaig sentir comentaris de

que tenia alguna dolència cardiovascular, d'això l'angoixa que devia tenir, el blanc de la cara i les ganes de superar el cansament amb l'intent de posar-se en forma amb exercici. En pau descansi!

El final

Hi han moltes formes de morir, ja que és un fet inevitable. Morir és lo més segur de la vida. Crec absolutament que no hi hauria vida en cap món si no existís la mort. No sé del cert la definició de "vida". Ho són els prions? És tot el món l'ésser viu que ja han batejat com Gaya?... Crec que la vida es podria definir com allò que té la mort com a final...

Hi ha persones que han manifestat que morir de sobte és una de les millors formes de fer-ho, en evitar patiments i dolor. No sé que pensar-ne!...A mi m'agrada viure. Val més no pensar-hi en el final. Però, per suposat, hauríem d'estar-hi més o menys preparats per quant arribi. Tinguis l'edat que tinguis.

Convé conèixer, de totes maneres, que la mort sobtada, o de sobte, a corre-cuita, per infart, és la primera causa de mort a partir dels cinquanta anys. Àdhuc, com en el cas d'en José Antonio i d'altres, és possible molt abans.

Tot el que sigui a corre-cuita no m'agrada. Gens ni mica! Ni en la vida, ni en el treball, ni en l'amor, ni en el menjar,... i menys en la mort. És que a vegades ja no pots córrer, i en moltes ja està "massa cuita"...

Recomanacions no gratuïtes

Aquí podria fer unes recomanacions per evitar en part els factors de risc de les malalties coronàries. Caram!! Per això vaig fer el curs de nutrició! Com resum i per lluitar contra l'assassí nº 1 (així anomena el Dr. Valenti Fuster l'infart per arteriosclerosi), i que simplifico en els punts següents:

- Convé mantenir el pes (digne), fer més exercici i sobretot consumir menys calories... Passar sempre una mica de gana!
- Convé eliminar al màxim el consum de greixos d'alt contingut en àcids grassos saturats, com la mantega, nata i tots els productes que en porten; i dintre dels greixos de la carn, eliminar el xai i reduir el bou i la vedede-

lla. El del porc queda al mig. Els millors són el d'au, el de conill i el dels peixos blaus. El contingut en colesterol és secundari, ja que és de formació pròpia.

- En un futur molt pròxim podrem augmentar el nivell d'HDL, els camionets que transporten el colesterol i que desfan els ateromes, i tindrem altres medicacions per inhibir el factor tisular; i d'altres amb funcions noves; fins i tot tindrem cèl·lules mares per fer parts de miocardi, etc.
- Convé NO fumar; això ja en present!!!
- Convé que fem l'esforç per tenir el "fetge de rajada", davant de fets sense solució. Els xinesos, en el seu complicat idioma, diuen: "no ploris per la llet que ja s'ha vessat a terra". Hi ha tants factors d'estrès que podem evitar, només amb autocontrol...
- Convé fer les previsions anteriors quant abans millor. No esperem fer-les a partir dels seixanta.

Però ja sé que tothom sap aquestes previsions, i que tothom les segueix. O no?

Dedicatòria

Aquest és un escrit amb molts propòsits. En primer lloc, com a recordatori dels estudiants de veterinària dels anys cinquanta i dels actuals, per fer les degudes comparacions entre situacions viscudes. No són millors els d'una època o els de l'altra, sinó que són diferents....

Recordatori també dels cinquanta anys de la "nova" Facultat de Saragossa, de bona memòria, de vegades passant certa gana i fred, cosa avui impensable. En això s'ha millorat molt.

El dedico també als altres dos companys que visqueren el "fet", i suposo que hi faran una bona riulla en llegir-ho, i a totes les col·legiades i col·legiats, vives i vius, i que sigui per molts anys...

Aprofito l'escrit, en part amb cert humor negre, per fer unes recomanacions molt serioses.

Però ja ho deixo. He explicat, una mica, o massa, informalment, uns fets que semblen llunyans, i en altres moments sembla que van passar ahir. Fets que van ser força esperpèntics. I encara podria explicar-ne d'altres....Però, com diuen al final en el teatre, gràcies per haver vingut, dic a vosaltres, gràcies per haver-ho llegit (O, no?)

XXV Aniversario de la promoción 1971 - 1976 de la Facultad de Veterinaria de Zaragoza

José Manuel Etxaniz Makazaga

Eduard Roura, Chus Tovar, Kristian Tüster - venido exclusivamente para la reunión desde Noruega-, Fernando Vallés, Francesc Xavier Vergés y Javier Yangüela. La mayoría vino acompañado de sus respectivos cónyuges. Un autobús les acercó hasta la Paeria (el Ayuntamiento), donde fueron recibidos en el Salón de Plenos por la Teniente de Alcalde, María Burgués, y por el Cronista Oficial de la Ciudad, quien les explicó la historia y otras características culturales del edificio y de Lleida. Tras un almuerzo en un grato ambiente, se trasladaron hasta la Ciutat Vella, donde acompañados por el Cronista visitaron el claustro y nave del monasterio que Isabel II convirtiera en cuartel militar.

A última hora de la tarde se incorporaron al grupo los aragoneses, Martín Barriendo, Carmelo Lerma y Javier Vizmanos, junto con Carlos Sañudo y Angel Zaera. Disculparon su ausencia por razones familiares Vicente Casañ, Rafael Laguéns y Juan Matías Sobrón. Por último, en el restaurante La Fonda de Nastasi dieron cuenta de una cena fenomenal, convenientemente regada, en la que no faltó una tarta alusiva a la celebración que cortaron al alimón Chus Tovar y Ana Martínez, únicas féminas de la Promoción presentes en el acto.

La distensión de la jornada nos dio oportunidad de hablar de política, el futuro de la profesión, la organización colegial, la peste porcina, pero sobre todo de los protagonistas de la jornada, de sus vidas, sus familias, la selectividad de los hijos... creándose un ambiente sumamente agradable y cordial en el que no faltaron las viejas bromas, las anécdotas y batallitas.

Se insistió por parte de muchos para organizar otra reunión similar, dentro de un par de años; ahora hace falta encontrar el lugar geográficamente idóneo y el compañero que se atreva a organizarlo.

En la imagen, de izquierda a derecha, agachados: Tüster, Castellote, Pastor y Martínez; primera fila: Costa, Etxaniz, Gil, Igueregui, Goma, Ana Martínez, Roura, Flores, la 1ª Teniente de Alcalde María Burgués, Chus Tovar, Vallés y Vergés; segunda fila: Dolz, Yangüela, Batet y Revilla

La Promoción 1971-1976 de la Facultad de Veterinaria de Zaragoza se reúne cada cinco años en un lugar diferente, para reforzar los lazos de amistad y compañerismo.

El sábado 16 de junio, el escenario elegido fue Lleida. La reunión, perfectamente organizada por José Ángel Flores y su esposa, la veterinaria municipal Montse Gil de Bernabé, dio comienzo al mediodía en el hotel que sirvió de punto de encuentro; allí se dieron cita Antonio Arana Zakeo, Joan Ramón Batet, Ana Martínez Estrada, Maurici Camprubí, Javier Castellote, Llorenç Costa, Gregorio Dolz, Josep Escales, José Manuel Etxaniz, Josep Font, Julio Gil, Josep Mª Goma, Alberto Igueregui, Miguel Angel Martínez, Joaquín Pastor, Emili Revilla, Joan Ribera, Josep-

PRODUCTOS PARA VETERINARIA

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

DE LA INVESTIGACIÓN

A LA REALIDAD

s.p. veterinaria

Ctra. Reus-Vinyols, km 4,1

Tel. 977 850 170* • Fax 977 850 405 • Apartado núm. 60
43330 RIUDOMS (Tarragona)

AJUTS, SUBVENCIONS, INDEMNITZACIONS

- Ordre de 16 de juliol de 2001 per la qual s'estableixen les bases reguladores i la convocatòria de concessió d'ajuts destinats al foment de la indústria agroalimentària i a la promoció de productes alimentaris.
BOE nº 177, 25/7/2001
- Ordre de 30 de juliol de 2001 per la qual es modifica l'annexa I de l'Ordre de 15 de desembre de 2000, per la qual s'estableixen els barems d'indemnització per sacrifici obligatori d'animals sospitosos o afectats d'encefalopaties espongiformes transmissibles.
BOE nº 185, 3/8/2001

ALIMENTS

- Resolució de la Junta de Contractació per la qual es convoca concurs públic pel procediment obert, per a la realització d'accions de promoció de la candidatura de Barcelona com seu de l'Autoritat Alimentària Europea.
BOE nº 176, 24/7/2001
- Decret 208/2001 de 24 de juliol, pel qual es regulen les condicions per a l'exercici d'activitats de formació de manipuladors d'aliments que es desenvolupen a Catalunya per part d'entitats autoritzades.
DOGC nº 3443, 1/8/2001
- Decret 221/2001 de 23 de juliol pel qual s'estableixen les normes per al control i la millora de la qualitat de la llet crua de vaca produïda, tractada o transformada a Catalunya.
DOGC nº 3447, 7/8/2001

MALALTIES

- Ordre de 17 de juliol de 2001 per la qual es modifica l'Ordre de 10 de juliol de 2001 per la qual s'estableixen mesures cautelars addicionals per al control de la pesta porcina clàssica a Espanya.
BOE nº 171, 18/7/2001
- Ordre de 16 de juliol per la qual es regula el moviment de bestiar porcí.
DOGC nº 3433, 18/7/2001
- Ordre de 24 de juliol de 2001 per la qual es modifiquen i deroguen determinades disposicions en matèria de febre aftosa.
BOE nº 177, 25/7/2001
- Ordre de 25 de juliol de 2001 per la qual es modifiquen les prohibicions al moviment de bestiar boví recollides en l'ordre de 10 de juliol de 2001 per la qual s'estableixen mesures cautelars addicionals per al control de la pesta porcina clàssica a Espanya.
BOE nº 178, 26/7/2001
- Ordre de 26 de juliol de 2001 per la qual es modifiquen determinats annexes del Reial Decret 3454/2000 de 22 de desembre pel qual s'estableix el programa integral coordinat de vigilància i control de les encefalopaties transmissibles dels animals.
BOE, nº 179, 27/7/2001
- Ordre de 26 de juliol de 2001 per a l'aplicació de l'annexa XI del Reglament CE999/2001 del Parlament Europeu i del Consell de 22 de maig de 2001 pel qual s'estableixen disposicions per a la prevenció, el control i l'eradicació de determinades encefalopaties transmissibles dels animals.
BOE nº 179, 27/7/2001
- Ordre de 25 de juliol de 2001 per la qual es completa la regulació del moviment de bestiar porcí i s'autoritza la recollida de cadàvers de bestiar porcí en determinades zones de Catalunya.
DOGC nº 3440, 27/7/2001
- Ordre de 31 de juliol de 2001 per la qual es modifica l'Ordre de 15 de maig de 2001 per la qual s'estableixen determinades restriccions al moviment d'animals d'espècies sensibles a la febre aftosa, en relació amb Irlanda del Nord.

BOE nº 183, 1/8/2001

- Ordre de 31 de juliol de 2001 per la qual es modifiquen les condicions de moviment de bestiar porcí amb destinació a l'escorxador, recollides en l'Ordre de 10 de juliol de 2001 per la qual s'estableixen mesures cautelars per al control de la pesta porcina clàssica a Espanya.
BOE nº 183, 1/8/2001
- Ordre de 8 d'agost de 2001 per la qual s'instrumenten mesures complementàries de recolzament en relació a l'encefalopatia espongiforme bovina.
- Ordre de 18 de juliol de 2001 per la qual es regula el registre nacional d'encefalopaties espongiformes transmissibles humanes i que modifica la de 21 d'octubre de 1996.
BOE nº 190, 9/8/2001
- Correcció d'errades de l'Ordre de 8 d'agost de 2001 per la qual s'instrumenten mesures complementàries de recolzament en relació a l'encefalopatia espongiforme bovina.
BOE nº 192, 11/8/2001
- Ordre de 16 d'agost de 2001 per la qual s'estableixen les condicions de moviment de bestiar porcí per al control de la pesta porcina clàssica a Espanya.
BOE nº 197, 17/8/2001
- Ordre de 9 d'agost de 2001 per la qual es declara oficialment un focus de encefalopatia espongiforme bovina a Catalunya.
DOGC nº 3463, 30/8/2001

MEDI AMBIENT

- Decret 220/2001 d'1 d'agost de gestió de les dejeccions ramaderes.
- Decret 219/2001 d'1 d'agost pel qual es deroga la disposició adicional tercera del Decret 93/1999 de 6 d'abril sobre procediments de gestió de residus.
DOGC nº 3447, 7/8/2001
- Llei 13/2001 de 13 de juliol de modificació de la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la Intervenció Integral de l'Administració Ambiental.
BOE nº 206, 28/8/2001

OPOSICIONS, CONCURSOS

- Ordre de 13 de juny de 2001 per la qual es convoquen proves selectives per a l'ingrés en el Cos Nacional Veterinari.
BOE nº 170, 17/7/2001
- Ordre de 16 de juliol per la qual es convoquen proves selectives per a l'ingrés en el Cos de Veterinaris Titulars.
BOE nº 180, 28/7/2001

ALTRES

- Reial Decret 903/2001 de 27 de juliol pel qual es modifica el Reial Decret 2121/1993 de 3 de desembre relatiu a les normes de policia sanitària que regulen els intercanvis intracomunitaris i les importacions de països tercers d'animals de les espècies ovina i cabruna.
BOE nº 180, 28/7/2001
- Ordre de 2 d'agost de 2001 per la qual s'actualitza l'annexa del Reial Decret 558/2001 de 25 de maig, pel qual es regula el reconeixement oficial de les Organitzacions i Associacions de Criadors de Gossos de Raça Pura.
BOE nº 193, 13/8/2001
- Ordre de 27 de juliol de 2001 per la qual s'aproven els Estatuts de la Reial Acadèmia de Ciències Veterinàries.
BOE nº 193, 13/8/2001
- Ordre de 2 d'agost de 2001 per la qual s'estableixen normes per a la inscripció al Registre oficial d'establiments i serveis plaguicides, dels centres de neteja i desinfecció de vehicles destinats al transport de bestiar, i se'n regula el seu funcionament.
DOGC nº 3463, 31/8/2001

AGENDA

Bonn (Alemanya)

Horses. Performance Diagnosis of Joint. Continuous Education Meeting

Dates: del 16 al 18 de novembre

Informació: arnolindner@t-online.de, www.agpferd.de

La Coruña

Curs Pràctic del Raquis

Dates: 23 al 25 de novembre

Organitza: Sociedad Española de Traumatología y Ortopedia Veterinaria (SETOV)

Informació: José Luís Pérez-Fraguela. Tel 981 370 224/981 33 00 67. E-mail: ultramar@ultramar.es

Barcelona

Curs de postgrau sobre Tecnologies de Disseny Específiques de la Indústria Alimentària

Mòduls independents:

Curs d'especialització en Seguretat i Higiene en l'Emmagatzematge i Transport de Productes Alimentaris. Logística (30 hores). Data d'inici: 13 de desembre de 2001.

Curs d'especialització en processament i gestió dels subproductes i residus de la indústria alimentària (30 hores). Data d'inici: 31 de gener de 2002

Organitza: Fundació Politècnica de Catalunya

Informació: Srta. Marisol Salaverri. Tel. 937 398 611. E-mail: Marisol@fpc.upc.es

Mollet del Vallès

Curs d'espectrometria de gasos

Data d'inici: 6 de febrer de 2002

Organitza: Institut de Ciència i Tecnologia

Informació: Tel 935 793 432. E-mail: labquim@iuct.com

Barcelona

Diploma de postgrau sobre Bioètica i Qualitat de Vida

Dates: del 4 de febrer al 19 de juny de 2002

Organitza: Universitat de Barcelona

Informació: Tel. 93 403 55 77. E-mail: master@d1.ub.es

Fires, Jornades i Congressos

Madrid

5è. Congrés Internacional d'Alimentació, Nutrició i Dietètica

Dates: del 14 al 16 de novembre de 2001

Organitza: Sociedad Española de Dietética y Ciencias de la Alimentación

ICDA. Tel. 914 598 553

<http://www.nutricion.org>

e-mail: congreso@nutricion.org

Calella (Barcelona)

IV Jornades Professionals de Cunicultura

Tema: Gestió, inseminació artificial i patologia

Dates: del 14 al 16 de novembre de 2001

Organitza: Real Escuela de Avicultura. Tel 93 792 11 37. Fax 93

792 15 37. www.cunicultura.com

Badajoz

VI Trobada Intersectorial del Porc Ibèric

Dates: del 22 al 24 de novembre de 2001

Organitza: Col·legi Oficial de Veterinaris de Badajoz

Informació: Tel. i Fax 924 230 739. E-mail: colvetba@ctv.es

Múrcia

I Congrés Nacional de Veterinaris d'Agrupacions de Defensa Sanitària

Dates: 29 i 30 de novembre

Organitza: Col·legi Oficial de Veterinaris de Múrcia i Consejo General de Colegios Veterinarios de España (CGCVE)

Premis

Burgos

XVII Premi Nacional "Cayetano López y López"

Tema: treballs científics i/o d'investigació inèdits sobre traçabilitat com a eina integrada en la seguretat alimentària.

Organitza: Col·legi Oficial de Veterinaris de Burgos

Termini de presentació: fins el 30 de novembre de 2001

Informació: Secretaria del Col·legi Oficial de Veterinaris de Burgos. Carrer Alfonso X El Sabio, 42, 1er., 09005 Burgos.

León

Premi Nacional 2002 a la Millor Tesi Doctoral en Sanitat Animal

Organitza: Laboratoris SYVA, S.A. i Universitat de Lleó

Dotació econòmica: 12.020,24 euros (2.000.000 ptes.)

Termini de presentació: de l'1 d'octubre al 30 de novembre

Informació: Laboratoris SYVA, S.A. Tel. 987 800 800.

<http://www.syva.es>. E-mail: marketing@syva.es

TAULELL D'ANUNCIS

EN VENDA
Lector Merial i
microscopi monocular
x 1000
Tel 937 708 194
Sra. Maribel

**EN VENDA PER CANVI
D'APARELL DE RAIG X**

- 1 xassís 30x40
- 1 xassís 24x30
- 1 xassís 35x35
- 1 porta pel·lícules per revelar 35x35
- 1 porta pel·lícules per revelar 24x30
- Més una caixa de pel·lícules de cada mida ja oberta: en queden la meitat aproximadament

Per sols 30.000 pts.
Tel. 937 355 527

ES TRASPASSA.
per no poder atendre,
consulta veterinària,
molt ben situada al
centre de Barcelona.
Interessats truqueu
al tel. 646 953 800

ES TRASPASSA
Clínica veterinària a
Barcelona en ple funciona-
ment i completament equi-
pada: sala d'espera, 2 con-
sultes amb despatx, quirò-
fan, raigs x, laboratori i
magatzem.
100m2 de superfície.
bona cartera de clients.
preu a convenir
Tel. 934 086 104

SERVEIS DEL COL·LEGI

Servei

Horari

Telèfon

COL·LEGI DE TARRAGONA

Secretaria, Biblioteca i Internet | Dilluns a divendres de 8 a 15 h. | 977 211 189

COL·LEGI DE BARCELONA

Secretaria	Dilluns a divendres de 10 a 12 h. i de 16 a 20 h.	932 112 466 ext 20,21
Afers Col·legials	Dilluns a divendres de 9 a 12 h. i de 16 a 20 h.	932 112 466 ext. 24
Apropem-Borsa de treball	Dilluns a divendres de 9 a 14.45 h. Dimarts de 16 a 18 h.	932 112 466 ext. 34
Medicorasse	Dilluns a divendres	932 112 466 ext. 26
Assessoria Jurídica	Dimarts de 17 a 20 h.	932 112 ext. 26

CENTAURO

serveis veterinaris

- Per a veterinaris
- Tot tipus de material o medicament
- De forma urgent
- Amb transport especial

El Macià · 08510 Masies de Roda
Apartat num 14 · 08510 Roda de Ter (Barcelona)
Tel 938 540 000 · Fax 938 500 375
centauro@centauro.es / pedidos@centauro.es

A.M.A. ofrece un Seguro del Automóvil excepcional para los profesionales sanitarios y sus familiares

CALIDAD es nuestra norma de trabajo

Una gama de amplias coberturas le permitirá hacer el Seguro a su medida. Elija de entre las más de 20 opciones aquéllas que más se ajustan a sus necesidades combinándolas de acuerdo con sus prioridades, bien económicas o de coberturas.

- Seguro Obligatorio de Responsabilidad Civil
- Seguro Voluntario de Responsabilidad Civil
- Daños Propios/Incendio
  - para siniestros totales se indemnizará durante los **dos primeros años** por el **100%** del valor de nuevo del vehículo
- Robo
  - para siniestros por robo en vehículo se indemnizará durante los **dos primeros años** por el **100%** del valor de nuevo del vehículo
- Lunas 100%
- AMA Asistencia (Protección Jurídica y Asistencia Viaje)
- Ocupantes hasta 3.000.000 de ptas. por muerte e invalidez y 2.000.000 de ptas. por asistencia sanitaria

SERVICIO PROFESIONALIZADO

Una red de más de 70 Oficinas propias en todas las provincias de España y un importante grupo de profesionales le atenderán en cuantas necesidades se le presenten tanto a la hora de elegir este Seguro, como en el momento de atender un siniestro.

- Libre elección de taller
- Servicio de Asistencia en viaje 24 horas y desde el km. 0 (incluye reparaciones urgentes en carretera)
- Recursos por multa de tráfico
- Declaración de siniestros por teléfono o Internet (sin contrario)

Mantenemos los PRECIOS ESTABLES DESDE 1997

AMA ofrece una de las mejores ofertas del mercado. Compruebe que nuestros precios, acorde con la calidad de nuestros Seguros y la eficacia del Servicio que le prestamos, están entre los más bajos del sector.

Beneficiense asimismo de amplias bonificaciones, tanto si viene de otra Compañía como por no siniestralidad.

¡Atención!

La totalidad de la bonificación no se pierde por un siniestro declarado

Más de 175.000
 pólizas de autos
 en vigor nos avalan
 día a día

A.M.A.

la Mutua de los
 Profesionales
 Sanitarios

Infórmate sobre todos nuestros Seguros y Servicios

llamando, gratuitamente, al teléfono: **900 100 963** o envíanos un fax al número: **91 350 56 65**

Puedes llamar también a la centralita: **91 345 94 10** o a la Delegación de AMA en tu provincia

<http://www.amaseguros.com> • e-mail: ama@amaseguros.com

